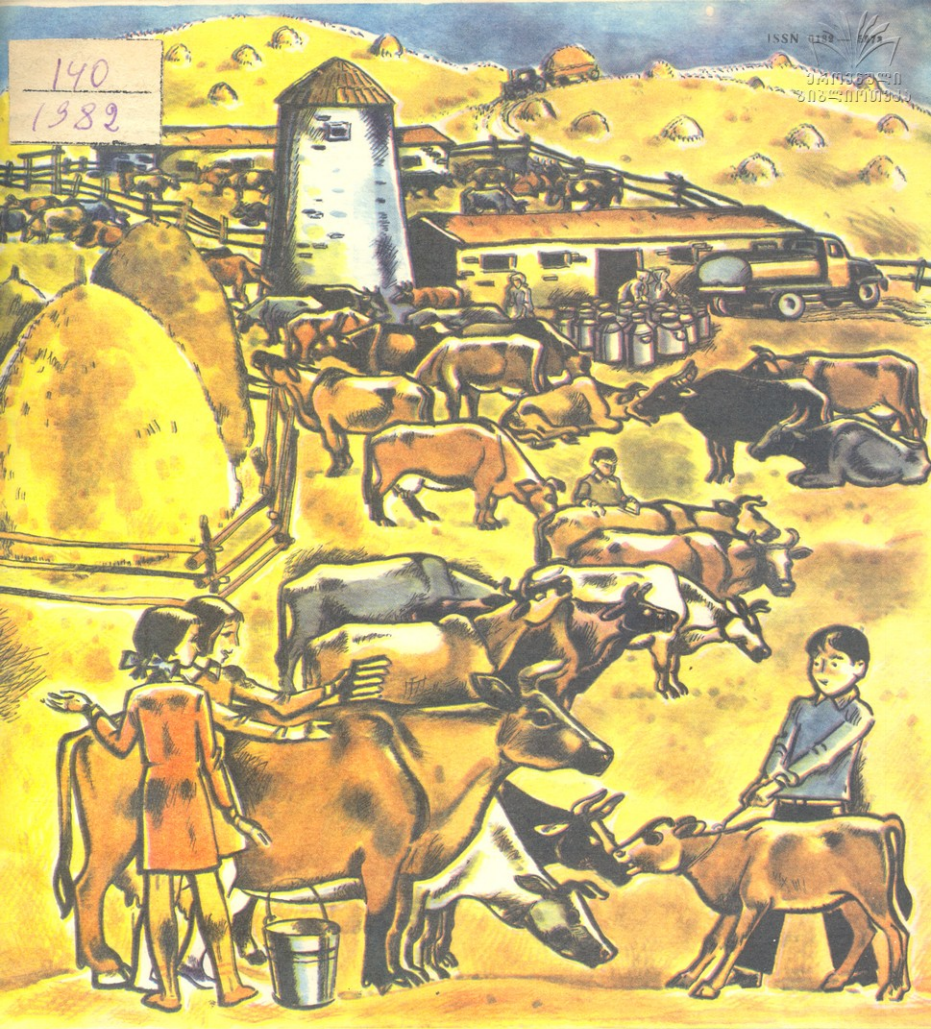

140
1982

ՅՈՒՐԵՆԴԱԿԱՆ

10
1982

საქართველოს ახალგაზრდა

საქართველო კენის კომუნა

პიონერო!

1982 წლის 19 მაისი სამუდამოდ შევა პიონერის სახელოვან ისტორიაში: ამ საზეიმო დღეს, ვ. ი. ლენინის სახელობის საკავშირო პიონერული ორგანიზაციის 60 წლისთავზე საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის გენერალურმა მდივანმა, სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარემ ამხანაგმა ლ. ი. ბრეჟნევმა მისალმებით მიმართა ჩვენი ქვეყნის ყველა პიონერს და მძალი პარტიული შეფასება მისცა პიონერული ორგანიზაციის მუშაობას. ყველა რაზმსა და რაზმეულს მოეფინა სასიხარულო ცნობა საკავშირო კომკავშირის ცენტრალური კომიტეტის სამასოვგრო წითელი დროშით პიონერული ორგანიზაციის დაჯილდოების შესახებ.

პიონერო!

გაუფრთხილდი და იამაყე შენი მშობლიური პიონერული ორგანიზაცია!

იყავ სამშობლოს, პარტიის, კომკავშირის მძალი ნღობის ღირსი!

იყავ მზად, ღირსეულად შეასრულო განაწესი, რომელიც მიეცა ჩვენი ქვეყნის პიონერებს ლ. ი. ბრეჟნევის მისალმებაში! გაიზარდე კომუნისტური იდეალებისათვის მგზნებარე მებრძოლად, პატრიოტ-ინტერნაციონალისტად, შენი ქვეყნის შრომისმოყვარე, მცოდნე, ყაირათიან ბატონ-პატრონად, ნამდვილ საბჭოთა ადამიანად!

სექტ XXVI ყრილობისა და კომკავშირის XIX ყრილობის გაუწყვეტილებათა შესრულებაში საკუთარი პიონერული წვლილი რომ შეიტანო, ამაში შენ და შენს რაზმს ნორჩ დენინელთა საკავშირო მარში დაგეხმარებათ.

გახსოვდეთ: თქვენ იმ მიწა-წყლის შვილები ხართ, რომლებიც იმჟამინათვე მშრომელთა ზედადი და მასწავლებელი ვ. ი. ლენინს, იამაყეთ იმით, რომ თქვენ მისი თანამებრძოლი ხართ. წიგნებით, ინსტრუქციებით, უფროსების ნაბიძგით გეცნობთ ვ. ი. ლენინსა და მის თანამებრძოლ რევოლუციონერთა ცხოვრებასა და მოღვაწეობას.

მასწავლებლის დამხარებით ვაადრეობთ ლენინს კუთხე, მოაწვევით დაუსწრებელ მოგზაურობა სსრ კავშირის ლენინურ ადგილებში, შეხვედრები ადამიანებთან, რომლებიც დატოვებული არიან ლენინის ორლებით.

რამის შეტრებებზე, რევოლუციის, ომისა და შრომის ვეტერანებთან შეხვედრებზე შეისწავლეთ, თუ როგორ მოახდინა ჩვენმა ხალხმა რევოლუციის პარტიის ხელმძღვანელობით, როგორ გაიმარჯვა სამოქალაქო და დიდ სამამულო ომებში, ვ. ი. ლენინის ანდრძით ააშენა სოციალიზმი და ამხეგებს კომუნისმს.

მასწავლებლისა და პიონერულმძღვანელს დამხარებით გეცნობთ ადგილებს გამოჩენილი კომუნისტ-ლენინის, ჩვენი პარტიისა და სახელმწიფოს ხელმძღვანელს ამხანაგ ვ. ი. ბრეჟნევის წიგნებიდან: „მოგონებები“, „მცირე მიწა“, „აღორძინება“, „ყაბრი“.

პიონერული ეურნალ-გაზეთების მასალებით გეცნობთ კომუნისტური პარტიისა და საბჭოთა მთავრობის უმნიშვნელოვანეს დოკუმენტებს ჩვენს ქვეყანაში კომუნისტური მშენებლობის შესახებ.

სამშობლოს ერთგულება წარჩინებული და კარგი სწავლის დამატკიცებულ: სწავლა — პიონერის მთავარი საქმეა. იბრუნეთ იმაზე, რომ არც ერთმა თქვენმა თანაკლასელმა მეცადინეთა უმისზეოდ არ გააცდინეთ. მოაწვევით ამხანაგური ურთიერთდამხარება სწავლაში. ჩაატარეთ სახელმძღვანელობის მოვლის და-ვალიერებები. დაინტერესდით, ვინ რას და როგორ კითხულობს, ყველანი დადანი თუ არა ბიბლიოთეკში, ჩამოვლნი არიან თუ არა საგნობრებსა და ტექნიკურ წიგნებში. ჩაატარეთ სარბიზო ოლიმპიადები, კონკურსები, ვიქტივინები, ტურნირები, გამოფენები. მასწავლებელთან და პიონერულმძღვანელთან ერთად წაითხიეთ წიგნები რელიგიის მუხებში, გეგმილით კურსწმენას პიონერებსა და ოქტომბრელებს შორის.

დაეხმარეთ უფროსებს შრომაში. გეცნობთ თქვენი რაზმეულის პიონერული მოქმედების ზონას (პმ).

განსასწავლეთ ასეთივე ზონა რაზმში. ჩაატარეთ სასარგებლო საქმეების დახვეწვა, განხილეთ და გადაწყვიტეთ, როგორ მონაწილეობას მიიღებთ პიონერული შრომითი საქმეების საკუთრივ ზუსტად დაზუსტებულ: „ურუნგო“, „მედიონის სამშობლოს“, „სამშობლოს მუხებზე სამოსი“, „პიონერული ფერმა“, „მარცვალი“, „მწვანე ადგილი“. ჩაერთეთ „ყაბრიანობა და შრომაში“. გაუფრთხილდით პურს ყურადღება მიუცხეთ, რომ ტყველურბაოდ არ ეხსიოს ექვეტრისხილეთ, არ იღვრებოდეს წყალი, გაუფრთხილდით სასოლო იხვეტრებს; მონაწილეობა მიიღეთ ოპერაციაში „იცილები, წიგნი“ დაიცავით მწვანე ხარვეზები, იხრუნეთ ფრთხილმზე, ცხოველებზე, თევზებზე; გახილეთ „მწვანე“ და „ციცვარე“ პატრულის რაზმების წიგნები. გეცნობთ შრომების პროექციისა და შრომის დახვეწის მათ სოჯახო საქმეში: ვამაღეთ სუფრა, გარეცხეთ ჟურკული, დალაგეთ ოთახი, მოუარეთ შინაურ ცხოველებს, მიუშავეთ ბალ-ბოსტანში. შეგეძლოთ საკუთარი ოთახი მოვლა.

ჩაერთეთ პიონერ-მოსწავლეთა ექსკურსიები „ჩემი სამშობლო სსრ კავშირში“.

მოაწვევთ ლაშქრობები და ექსკურსიები ლენინურ ადგილებში, მშობლიური ქალაქის, რაიონის, სოფლის რევოლუციური, საბრძოლო და შრომითი დიდების ადგილებში. შეისწავლეთ და დაიცავთ ისტორიული, რევოლუციური, საბრძოლო და შრომითი დიდების ძეგლები, მშობლიური ბუნება გეცნობთ თქვენს მიწა-წყალზე მცხოვრებ რევოლუციის, ომისა და შრომის გმირებს. თქვენი სიყვარული, შედეგ სწარმის, სოფლის, ქალაქის კომუნისტთა საქმეებს. თქვენთვის მზრუნველობას ნუ მოაკლებთ პარტიისა და კომპარტიის, ომისა და შრომის ვეტერანებს, სამხედრო მონამსახურეთა ოჯახებს.

განამტკიცეთ მეგობრობა საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირის ყველა ხალხის ბავშვებთან. წიგნებით, ეურნალ-გაზეთებით, რადიო და სატელევიზიო გადაცემებით გეცნობთ 15 მოკავშირე რესპუბლიკის მომხმ ხალხთა ცხოვრებასა და

კულტურას. მოაწვევით დაუწყებელი მოგზაურობა სსრ კავშირის ქალაქებში — მოსკოვში, ლენინგრადში, სსრ კავშირში — ლენინგრადში, გმირ ქალაქებში. კარგად შეისწავლეთ სსრ კავშირის პიონერ, რომ შეგეძლოთ ამის შესრულება შეტრებებსა და შეიგნებთ, გეცნობთ სახელმწიფო გერბისა და ღრმის შექმნის ისტორიას. დაწვევით მომწერა მომხრესული წიგნების პიონერებს. წერილებში მიუთხიეთ, როგორ სწავლობთ, ცხოვრობთ, მონაწილეობთ ნორს ლენინელთა მარშში, უამბობთ თქვენს სოფელზე, ქალაქზე, სკოლაზე. ბეჭად შეისწავლეთ რუსული ენა — მეგობრობა და ძმობის ენა.

მშვიდობისათვის ბრძოლა — ყველა საქმე. წაითხიეთ და განსაჯეთ პიონერული ურჩხალ-გაზეთებში გამოქვეყნებული მასალები, რომლებიც ასახავენ საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის, ჩვენი სახელმწიფოს, მსოფლიოს პროგრესული ძალების ბრძოლას მშვიდობისათვის, ომისა და იმპერიალიზმის ჩაგვრის წინააღმდეგ.

წელიწადში შეიტანეთ საერთაშორისო კავშირში დევიზით — „ბავშვებს მშვიდობა სურთ“, რომელსაც ატარებს დემოკრატიული ახალგაზრდობის მსოფლიო ფედერაციის ოფისი (BFDM) არსებული ბავშვთა და მოხალისე ორგანიზაციების საერთაშორისო კომიტეტი (CIMEA), რაზმებში ჩაატარეთ ყველა ქვეყნის მშრომელთა მშვიდობისათვის ბრძოლისა და ხალხთა მეგობრობისადმი მიძღვნილი შტრებები და საუბრები, მოაწვევით მშვიდობისათვის ბრძოლისა და ხალხთა მეგობრობის თემისადმი მიძღვნილი ნახატების გამოფენა. მონაწილეობა მიიღეთ რაზმეულის მიტინგებში, მინიფესტიაციებში, მშვიდობის, დემოკრატიისა და სოციალიზმისათვის მებრძოლებთან მეგობრობისა და სოლოდარობის კვირეულებში, შაბათობებში და კვირაობებში, რომელთა სახარები მშვიდობის ფონდს ეგზავნება. წიგნების, ეურნალ-გაზეთების საშუალებით გეცნობთ სოციალისტური ქვეყნების პიონერული და ბავშვთა ორგანიზაციების საქმიანობას, კაპიტალისტურ ქვეყნებში მშრომელთა შვილების ცხოვრებას, ნორჩი გმირი-ანტიფაშისტების ბრძოლასა და თავდადებას. ჩაებთ პიონერთა სასახლის, სახლის, სკოლის ინტერნაციონალური მეგობრობის კლუბების მუშაობისში.

მარკოზმა:

„კომუნისტ-კომკავშირის ცხლა“

პიონერული ორგანიზაციის რიგებში შეხვდის პირველი დღიდან მტკიცედ უზრუნველ თქვენს წინამძღოლს — ლენინურ კომკავშირს. ყოველთვის იცოდეთ, როგორ ცხოვრობენ, სწავლობენ და შრომობენ თქვენი უფროსი მეგობრები — კომკავშირელები სკოლაში, წარმოებაში, დაწესებულებაში, კოლმეურნეობაში, საბჭოთა მეურნეობაში. ჩააბარეთ მათ მარში თქვენი საქმიანობის ანგარიში, მიუღოცეთ დამსასწავლებელი, შრომითი გამარჯვებები, სასიხარულო შემთხვევები, მოიწვევთ თქვენ შეკრებებზე, კონკურსებზე, კონცენტზე, საორტულ შეჯიბრებებზე. დაუხსნეთ, იყენებთ თუ არა თქვენი მშობლები, პაპები და ბებები კომკავშირელები, რით არის საინტერესო მათი კომკავშირული ბიოგრაფია.

შესწავლეთ პიონერული ორგანიზაციის ისტორია, მისი ტრადიციები. თვალი გადადევნეთ, როგორ ქმნიდა კომკავშირი ჩვენი ქვეყნის პიონერთა ორგანიზაციას, და დროიდან და რატომ ატარებს იგი ვ. ი. ლენინის სახელს, რატომაა დაჯილდოებული სამშობლოს უმაღლესი ჯილდოებით, რა საბრძოლო და შრომითი გმირობით გაითქვეს სახელი სხვადასხვა თაობის ნორჩმა ლენინელებმა, როგორ ავრძელებენ დღეს ჩვენი ქვეყნის, მშობლიური ქალაქის, რაიონის პიონერები პიონერული დიდების მატჩანს. ისწავლეთ პიონერული ორგანიზაციის სიმბოლოებისა და ატრიბუტების გამოყენება, პიონერულ

ლი რიტუალების სწორად შესრულება. განაგრძეთ ვ. ი. ლენინის სახელის საცემში პიონერული ორგანიზაციის სამახსოვროს — „იყავ მზას!“ — შესწავლა.

ისწავლეთ უმცროს მეგობრებზე ზრუნვა. რაზემულის პიონერული მოქმედების ზონაში აიღეთ შეფომა საბავშვო ბავშვ, ეხოს სკოლაშედი ასაკის პატარაზე. აქტიურად ჩაებით ოპერაციაში „პაწეწისა“. რაზემულის საბჭოს ხელმძღვანელობით, უფროსი ასაკის პიონერებისა და ხელმძღვანელების დახმარებით თქვენს რაზმთან შექმენით ოქტომბრულითა ჯგუფი პირველკლასელებისათვის და მათთან ერთად ჩაებით მოვზაურთა-თამაშში „ოქტომბრელები ოქტომბრის ქვეყანაში“.

მარკოზმა:

„კომუნისტ-კომკავშირის ცხლა“

მტკიცედ დაეუფლეთ მოთხოვნებს, მონაწილეობა მიიღეთ „მზად ვარ შრომისა და სრ კავშირის დახმარებაში“ საცემში კომპლექსის I საფეხურის — „გაბეღულინი და მარღნი“ ნიშნობების მომზადებასა და ჩაბარებაში. მიაღწიეთ იმას, რომ რაზმის ყოველი პიონერი იცავდეს პირად ჰიგიენას, ყოველდღიურად აკეთებდეს დილის გამაზნებველ ვარჯიშებს, იწროობდეს ოჯახისში, შეეძლოს ცურვა. მასწავლებლების, მშობლების, უფროსი ასაკის პიონერების დახმარებით შეისწავლეთ დილის ვარჯიშის კომპლექსები, ითამაშეთ მოძრაობითა თამაშები, ერთმანეთს შეეჯიბრეთ სიმაღლეში, დილაობით ირბინეთ, მიიღეთ წყლის, პაერისა და

მისი პროცედურები: ჯერ კიდევ სწავლობთ იბანავეთ, იცურავეთ, მუხ მოიცადეთ, იარეთ ფეხსმეული, ზამთრობით — თათხი სწორ-სწორად დაიბანეთ, გადაიცადეთ ან ტანი დანიშნულ ცივი წყლში.

დაეხმარეთ ამხანაგებს, რომ თითოეულმა სურვილის მიხედვით აირჩიოს სპორტული წრე ან სექცია. კომკავშირელები და უფროსი პიონერები ხელმძღვანელობით შეისწავლეთ ჭიდაობა, სპორტული თამაშობები, ჩამოაყალიბეთ რაზმისა და ეხოს სპორტული გუნდები, მონაწილეობა მიიღეთ თამაშებში „იმიდის სტარტები“, პიონერულ ობიექტში „მეგობრებისა“, გზებთ „პიონერსკია პრავდასა“ და რეორგანიზაცია „პიონერსკია ზორასა“ მიერ ორგანიზებულ შეჯიბრებებში საც. აღც ცენტრალური კომიტეტის სპორტული კლუბების პიონზე. მოაწვეეთ ერთდღიანი ტურისტული ლაშქრობები, დაეუფლეთ მარტე ტურისტულ ჩვევებსა და ხერხებს.

სამშობლოს საიმედო და მცველები სჭირდება.

დაუმეგობრდით საბჭოთა არმიის მებრძოლებს, ყოფილ ფრონტელებს. ჩაებთე საბჭოთა ახალგაზრდობის, პიონერ-მოსწავლეთა ექსკურსიანაში „ღიდი სამაშულო ომის მატჩანში“. უფროსი ამხანაგების დახმარებით გაცენით საბჭოთა შეიარაღებულო ძალები ისტორიას, საბრძოლო ორდენებსა და მედლებს. იტონიეთ მიმინერა საბჭოთა არმიის რიგებში მყოფ თანამაშულებთან, მიულოცეთ მათ 23 თებერვლის, 9 მაისის დღესასწაულები, აღნიშნეთ ეს დღესასწაულები რაზმშიც. შექმენით ნორჩ არმიელთა რაზმი. აქტიური მონაწილეობა მიიღეთ პიონერული სამხედრო-სპორტულ თამაშ „ცისკარში“.

მარჯობა:

„კომუნისტური მშენებარული მემორალი“

სახელი), ჩვენს ცხოვრებას შეეჯერებთ მის ცხოვრებას და გმირობასთან;

— განვიმტკიცებთ და გავამრავლებთ რაზმის პიონერულ ტრადიციებს;

— გავფდებით სასარგებლო საქმეების მშენებარეები, ჩვენს ძალას და შრომას მთავანამართ ადამიანების სიკეთეზე;

ვისწავლებთ დამოუკიდებელ და დისციპლინირებულ მოქმედებას, მეგობრულ მუშაობას, შედეგების შეჯამებას, ახალი ამოცანების დასახვას და მათი შესრულებისათვის ბრძოლას;

— ვიქნებით მეგობრობაში ერთ-ერთს, სიმართლის პირში მძიმე აღზრდაში, არ გვეყენება კრიტიკა, არ შევუვრდებით უხეშობას, ყოყოობას, სიტყვებს, ეგვიზმს და სხვა მანევ თვისებებს;

— მივალწევთ იმას, რომ რაზმის თითოეული პიონერი იყოს მაგალითი უმცირესი უცხოელებისათვის, ეხმარებოდეს მათ ოქტომბრულთა გახანგრძობის შესრულებაში.

სიყვანი პიონერული საქმით დაგვიტყვი

მარჯობა:

„კომუნისტური მემორალი“

ისწავლეთ ვ. ი. ლენინისაგან სამშობლოს, თავისი ხალხის, კომუნისტების იდელების სამხატვრო. გაიღრმავებთ და გაითვარდებთ ცოდნა ვ. ი. ლენინის ცხოვრებისა და მოღვაწეობის შესახებ, მეგრძობი რევოლუციონერების, საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის, ჩვენს ხალხის რევოლუციური, საბრძოლო და შრომითი ტრადიციების შესახებ, შექმენით ნორა კვლამაძიებელთა გზაზე.

მოაწყვეთ მშობლიური მხარის პირველი კომუნისტებისა და კომკავშირელების, რევოლუციისა და საბჭოთა კავშირის მებრძოლების, საბჭოთა ხელისუფლების ორგანიზატორთა, შრომისა და დიდი სამამულო ომის ვიროთა, ხუთწლეულების გვარდიელთა მიერ ლენინური ანდერძის ზორცმესხმის მასალების ძიება. უამბეთ ოქტომბრულებს მოძიებულ მასალების შესახებ, მონაწილეობა მიიღეთ ლენინის ოთახის, დარბაზის, მუზეუმის ახალი ექსპოზიციის შექმნაში.

იკითხეთ თანამედროვეობის გამოჩენილი პოლიტიკური და სახელმწიფო მოღვაწის ვ. ი. ბრუჯინის წიგნები: „მეორე მინა“, „დღიობიენა“, „ყამირი“, „მოვლებები“.

სისტიმატურად გაეცანით სკოლისა და საბჭოთა მთავრობის წინაშე წლებუდების, დოკუმენტების დეტალურად ჩვენს ქვეყანაში კომუნისტური მშენებლობის შესახებ.

კეთილშინდობიერად ისწავლეთ — ეს ნორა ლენინლის ოქტომბრული ვიროთა. იყავით გულსისმებრძოლი და ყურადღებიანი, დამაძვირ იმით, ვისაც სწავლა უჭირს, მომთხზინე — ხარბადებისა და დაუღვრეთ მიმართ. ჩვენს მოძრაობაში — „არც ერთი ჩამორჩენილი ჩვენს გვერდით“. პიონერულმშენებლებისა და მასწავლებლების დანაშრებით რაზმში ჩამოყალიბეთ პიონერული სკოლა ისწავლეთ სწავლა. ჩაატავთ მცოდნეთა ტურნირები, ვიქტორიები, მონაწილეობა მიიღეთ საგნობრივ ოლიმპიადებში, საკავშირო კონკურსებში, „პიონერსკია პრავდას“, უფრანული „პიონირი“, „იური ტენიხა“, „უნი ნატურლისტ“ მიერ ორგანიზებულ ცნობამოყვანეთა კლუბებში. ისწავლეთ მიღებული ცოდნის პრაქტიკულ გამოყენება: მონაწილეობა მიიღეთ საგნობრივ კაზინებებში მოწყობაში, დაამზადეთ თვალსაჩინოებრივი საშუალებანი, ჩაებთ ტექნიკური შემოქმედების წრეებში, ჩაატარეთ ცდები. მოსახლეობაში გაავრცელეთ და პროპაგანდა გაუწიეთ წიგნები, დაეხმარეთ ოქტომბრულს სწავლაში.

მაშავლედებობისა და პიონერულმშენებლობის დანაშრებით გაეცანით რელობის ანტიკონიუტული რაზმის, იყავით ათვისებები, გამოაშქარავეთ რელობური ცრურწმენები. აქტიური მონაწილეობა მიიღეთ პიონერული შრომითი საქმეების სპეცშირო ხუთწლეუში. მიალწიეთ იმას, რომ რაზმის მიერ დასახტული შრომითი გეგმები გადაჭარბებით შესრულდეს, თითოეული პიონერი მონაწილეობდეს „ყიორაიანთა ლაშქრობაში“. გაუფრთხილდით და დიაციეთ სოციალისტური საქურება: სასკოლო ჭინები, სახელმძღვანელოები, თვალსაჩინოების საშუალებანი, საცხოვრებელ სახლთა ლიფტები, ქუჩის, სადარბაზოების ნათურები და სხვ. იყავით შეურცვებელი იმით მიმათი, ვინც არასახელმწიფოებრივად ემტევა სახალხო დოვლათს. გაეცანით საბჭოთა კავშირის სასურსათო პროგრამას, წვლოლი შეიტანეთ კვების პროდუქტების წარმოებასა და შენახვაში, ბოძოლა გამოუცხადეთ იმათ, ვინც არ უფრთხილდება პუის.

პიონერული მოქმედების ზონაში მდებარე სკოლა რაზმის შრომის მთავრი ობიექტია.

ისწავლეთ მშობლიური ბუნების სილამაზის დანახვა, მიღებული მთავრდებულებების ნახიტი, თხზულებითი, ლექსით გადმოცემა. დაეუფლეთ ყვევილებსაგან თავიულის, გამამარი ფოთლებსაგან — პანთების შედგენის, ბუნებრივი მასალასაგან — აუციურიის ან სათამაშო გაცივების ხელოვნებას. მოაწყვეთ გამოფენები და შემოქმედებითი კონკურსები „ბუნება და ფანტაზია“.

გაეცანით სკოლის მახლობლად მდებარე კულტურის ძეგლებს, არქიტექტურისა და ხალხური შემოქმედების ნიმუშებს, თვითნასწავლი ოსტატების შემოქმედებას.

გაეცანით სახვითი ხელოვნების საუკეთესო ნაწარმოებებს რებოლუციებით, დიალიზიტებით, სურათების გაღერებასა და მუზეუმებში. მონაწილეობა მიიღეთ ტელე (კინო) ფილმების თემატურ გასინჯვასა და განხილვაში, კოლექტიურად მოისინიეთ მუსიკა, შეისწავლეთ რეკლამური, ფრანტული, ხალხური და პიონერული სიმღერები. გაანავითარეთ თქვენი ნიჭი მხატვრულ წრეებში. მოახზადეთ კონცერტები, თოჯინური სექტორები ოქტომბრულებისა და სკოლამდელითაგან.

დიაციეთ მშობლიური ენის სილამაზე, ხურც სებას და ხურც საკუთარ თავს მისი დანავიანების ნებას ნუ მისცემთ. ერთად იყთხეთ და განიხილეთ წიგნები, მოაწყვეთ ლიტერატურული ოცდები.

იყავით მობდნილნი, ფაქიზნი; სალალო ოთახი, თქვენი საშუაო ადგილი სკოლაში თუ შინ იქონიეთ წესრიგში, სუფთად.

შენი რაზმი იღაბს მეორე სიმაღლას.

იძლევა კომუნალ სიყვანს.

(მაგალითად) ჩვენ, (დაასხლეთ სახელი), სახელობის რაზმის პიონერები, პირობას ვიძლეობთ, განვავრძობთ მარშის საქმეები და ავიღოთ მეორე სიმაღლე.

— ჩვენ მხარს ვუწოდებთ (გმირის

გაიგეთ, როგორ იბძვრის კომკავშირი პლანეტის ახალგაზრდობასთან მეგობრობის განმტკიცებისა და სოლიდარობისათვის, მშვიდობის დაცვადად.

განამტკიცეთ რაზმის მეგობრობა სკოლის, მეფი საწარმოს კომკავშირულებთან: ჩაატარეთ ერთიანი შრომითი ღონისძიებები, სპორტული შეჯიბრებები, დღესასწაულები, მონაწილეობა მიიღეთ კომკავშირულთა აგიტაშკრობებში, მიიწვიეთ კომკავშირელები თქვენს შეკრებაზე, კონცერტზე, პიონერულ ზაზებზე.

პიონერული ორგანიზაციის მატაინე კომკავშირის ხასელღვანი ბიოგრაფიის განყოფილი ნაწილია. გაეცანით კომუნისტური პარტიის და ლენინური კომკავშირის როლს პიონერული კომპარაბის განვითარებაში, მონაწილეობა მიიღეთ პიონერული აღდების მუხუფებისა და გამოყენების მოწყობაში, პატივით მიავით გმირი პიონერების ხსოვნას, შეფობა იღეთ იმ თომამაღლებსა და ქუჩებზე, რომელნიც მათ სწავლებს ატარებენ. თქვენი წილით შეიტანეთ „არტკეში“ ნორჩ გმირთა დიდების მეორი-ალის აგებაში, იმეგობრეთ პიონერული მოძრაობის ვეტერანებთან მიიღწიეთ იმას, რომ თითოეულმა პიონერმა კარგად იცოდეს და იცადეს პიონერულ კანონსა და ვალდებულებებს, სწორად იყენებდეს ორგანიზაციის წევრის უფლებებს. დაეუფლეთ პიონერულ სიმბოლიკასა და ატრიბუტებს.

იზრუნეთ თქვენს ნორჩ ცვლაზე. რაზმის, თითოეული პიონერის უმნიშვნელოვანესი საქმეა ოქტომბრულების მომზადება პიონერული ორგანიზაციის რიგებში შესასვლელად. დაეხმარეთ მათ თამაშ-მოგზაურობის — „ოქტომბრულში ოქტომბრის ქვეყანაში“ — მოწყობაში. ხართ თუ პატარები თქვენი რაზმის საქმე-

ებში, იყავით მათთვის სამაგალითონი სწავლაში, შრომაში, სპორტში, დისციპლინასა და ორგანიზებულობაში.

მარხუტაზე:
„პიონერები — კლიანი, ბაბაღული, ბარანი“

მაიღიეთ იმას, რომ ყველა პიონერმა წარმატებით ჩააბაროს საქაშრო კომპლექსის „შად ვარ შრომისა და სსრ კავშირის დაცვისათვის“ I საფეხურის „გაბედუღილი და მარლს“ ნორმატივები, მიიღოს „მშდ-ს“ ოქროს და ვერცხლის სამკერდე ნიშანი; რაზმის თითოეული პიონერისათვის წესად უნდა იქცეს დიდის ვარჯიში, საკუთარი ორგანიზმის გაკალება, რეგულარული ვარჯიშები, იფიქტულტურასა და სპორტში. იმეცადინეთ სპორტულ სტაციებში, წრეებში, კლუბებში, სპორტულ სკოლებში. იბრძოლეთ უეტეთსი სპორტული შედეგებისათვის თამაშებში „იმედის სტარტები“, პიონერული თთხვილში „მეგობრობა“, „პიონერსკაი პრაღის“, რაილიგაზეთ „პიონერსკაია ზორას“ მიერ ორგანიზებულ შეჯიბრებებში საკ. ალქც ცკ-ის სპორტულ კლუბთა პრიზების მოსაპოვებლად.

აქტიური მონაწილეობა მიიღეთ რაზმეულის სპორტულ შეჯიბრებებში. პასუხისმგებლობით მოეცადეთ ფიზკულტურის გაკვეთილებს, მოაწყვეთ ამხანაგური შეხვედრები, ტურნირები, სპორტკაიადები, ორლიანი ლაშქრობები სხვა რაზმების პიონერებთან ერთად. განვიითარეთ და განიმტკიცეთ ტურისტული ჩვევები და ხერხები, გამოსცადეთ ისინი ტურისტულ შროვაკლიში. ჩამოაჯალიბეთ სპორტული წრეე-

ბი ოქტომბრელებში. შექმენით მათთან თამაშობებუქცე შეკრებებში, „მხიარული ესტრეტები“.

ემაღეთ, რომ გახდეთ სამშობლოს დამცველები. განმტკიცეთ მეგობრობა საშკოთა აზნობის შოკორებთან. აქტიური მონაწილეობა მიიღეთ პიონერულ სამხედრო-სპორტულ თამაშ „ცისკარიში“, ჩაეწერეთ იუცს. იუდმ, იუდპ, იუდპ რიგებში სისტემატურად სრულყოვეთ თქვენი „არმიული“ ჩვევები. მოაწყვეთ სამხედრო სპორტული თამაშობები ლია ცისქვეშ. დაეხმარეთ ოქტომბრელებს „მციერ ცისკრის“ ორგანიზებაში.

აქტიური მონაწილეობა მიიღეთ ექსპედიციებში „დღის სამამული ომის მატინე“, მოაწყვეთ კუთხებში, ოთახებში, საბრძოლო დიდების მუხუფებში ახალი ექსპოზიციები.

მარხუტაზე:
„პიონერები — მშენიარები მშობრარი“

შეისწავლეთ მშობლიური მხარის ბუნება, ჩასწვდით მის განუყოფებელ სიღამაზეს, აღბეკდეთ მშობლიური პეიზაჟები ნახატებსა და ფოტოებზე. ჩაატარეთ საუბრები ბუნებისა და ხელოვნების სიღამაზის შესახებ. უფროსი ამხანაგების შეწყობით გაეცანით ჩვენი სამშობლოს ხალხების, მრავალფეროვან ხელოვნებას, მშობლიური მხარის მწერლების, პოეტების, მხატვრების შემოქმედებას, კულტურულ ტრადიციებს, ჩვევებს. ემაღეთ, რომ გახდეთ ყვევლივე ამის გამგარძელებელი და პროპაგანდისტი.

იარეთ თეატრებში, კინოში, კონცერტებზე, მოსწავლეთათვის გან-

კუთვნილ მუსიკალურ დილეგება და სალონებზე, ხელოვნების მუზეუმებში, გამოფენებზე, დათავილიერებ არქიტექტურული და სკულპტურული ძეგლები, კოლექტიურად ინსცენივით გამოფენება და მუზეუმებში ნახაზზე, ვანიზილეთ სპექტაკლები, ტიოფილემები, მისმენილი კონცერტები.

შოაზადეთ ნახატები, მხატვრული თვიინკეთობანი ვაეშოთა მხატვრული შემოქმედების საქალაქო, რაიონული, სასკოლო გამოფენებისათვის.

აქტიური მონაწილეობა მიიღეთ პიონერულ მხატვრულ თვითმოქმედებაში. რაზმში, ჩამოყალიბდეთ გუნდები, ავტორიგადა, იბრძოლეთ ტრადიციულ საქალაქო, რაიონულ ფესტივალებში, დათვლიერებებში, ხელოვნების ზეიმებში გამოსვლის უფლებებისათვის.

იმ პიონერთა ძალებით, რომლებიც მუსიკალურ სკოლებში, სამხატვრო სტუდიებში, ბავშვთა მხატვრულ კოლექტივებში მუშაობენ, რაზმში და ოქტომბრულია ჯგუფებში ჩამოყალიბდით წრეები, მოაწვეეთ შემოქმედებითი კონკურსები, დათვლიერებები. მუსიკალური ზეიმები, რაზმში გააერთიანეთ გამოფენა „ჩემი ვატიცებანი“. შეისწავლეთ და რაზმში ერთად იმღერეთ სხვადასხვა თაობის კომკავშირული და პიონერული სიმღერები, სიმღერები პარტიასა და სამშობლოზე. შეკრებებზე, დისკუტებზე ინსცენივით რაზმის პიონერთა ქვეყის კულტურაზე, ტრასკომლის, მანერების სილაზაზე. მოაწვეეთ შეხვედრები, კითხვა-პასუხის სალონები იმ ადამიანებთან, რომელთაც შეუძლიათ დაგეხმარონ მშვენიერების ვაგებაში — მუსიკოსებთან, მხატვრებთან, მსახიობებთან, ტრასკომლის მოდელირებებთან, ხალხურ ხელობათა ოსტატებთან.

— საქმიოთა და ქვეით დეამტკიცებთ საე. აღკე რიგებში შესასვლელად ჩვენს მზადყოფნას;

— გაეფუძლებით რაზმეულის საქმიონებას სკოლის, ქალაქის, რაიონის, ჩვენს ორგანოე მყოფი ადამიანების სასარგებლოდ;

— დაეფუძლებით პიონერ-ინსტრუქტორის ჩვენებსა და ცოდნას; — ერთმანეთის მიმართ ვიქნებით გულისხმირის, პატივისმცემლის, გაეფუძნობილდებით ამხანაგების ნდობას, ვავიზარებთ მათი წარმატებით, მზარში ამოუფლებით ვაქირვებისას, შეეცდომისათვის ვავაქირვეყვით, ანგარიში გაეფუძნეთ კოლექტივის საზოგადოებრივ ბარს;

— ვიქნებით დისკოპლინარებულნი, ვააქანს არ მივცეთ უქნობის, ჩხუბს, უღმობას, ჭორებს, მუშინობას, ბუტყობას—ყველფანის, რაც ეწინააღმდეგება კომუნისტური ზნეობის კანონებს;

— მივალწვით იმას, რომ თითოეული პიონერი საზოგადოებრივ ცხოვრებაში არა მარტო თავად იყოს აქტიური, პატიოსანი, ხამართიანი, არამედ შეეძლოს უსამართლობასა და პასიურობის წინააღმდეგ ბრძოლაც;

— ჩვენს ტრადიციებს ვადაცვებით ჩვენს ცვლას, მოვაშადაბთ ოქტომბრულებს საეკვიპორო პიონერული ორგანიზაციის რიგებში შესასვლელად და წაეფუძნებთ მათ შეს მარში მარშპრეტებით სიმაღლად სიმაღლისაყვე.

სიყვის პითვალაე საქმიოთ ლაზმკიხეა

მარშპრეტა: „პიონერაბი—სამშობლოს“

შეისწავლეთ ვ. ი. ლენინის ბოგარაფა, იბრძოლეთ მისი ანდერძის ცხოვრებაში ვასატარებლად. იცითხეთ და ვანიზილეთ ვ. ი. ლენინის შრომები. ჩაატარეთ ლენინური კითხვები, ვაეცითილები, კონფერენციები, აქტიური მონაწილეობა მიიღეთ ლენინის მუზეუმის, დარბაზის, ითახის მუშაობაში. შეავსეთ იხინი ახალი მასალებითა და ექსპონატებით, მოაწვეეთ ახალი ექსპონატები. უძროკით ასაის პიონერებისა და ოქტომბრულებისათვის მოაწვეეთ ექსკურსიები და ლაშქრობები თქვენი ქალაქის, რაიონის ლენინურ ადგილებში. უამბეთ მათ ვ. ი. ლენინის შესახებ.

შეისწავლეთ სკკ ცკ-ის გენერალური მდივნის, სსრკ უმაღლესი სამკოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარის

ლ. ი. ბრეჟნევის წიგნები „სწავლებლები“, „მტერი მიწა“, „საბრძოლესა“, „ყამირი“.

მასწავლებლის, პიონერულმდივნელის დანებრებით შეისწავლეთ სკკ ცკ-ისა და ანაქოთა მთავარების დოკუმენტების ძირითადი დებულებანი ჩვენს ქვეყანაში კომუნისტური მშენებლობის შესახებ.

ბეჯითად დაეუფლეთ ცოდნას.

იყავით სამაგალითონი საეუფლეთათა სავალდებულო საშუალო განათლების კანონის შესრულებაში. წაეწას მოეყარით იყ, როგორც მთავარ მოქალაქეობრივ ვალს, ვანდით ინიციატივით მობრობათა „არკ ერთი ჩამოირიხილ ჩვენს გვერდით!“ ჩამოყალიბდით საეუფლეთათა სწავლებლის საეუფაგობრი, საგნის კონსულტანტების საბჭოები. ვანბრძოთ ბრუნვა იმაზე, რომ ჩვენის ყველა პიონერი იეთიარებდეს თავის ნიჭს საგნობრივ წრეებში. სამეცნიერო საზოგადოებებში, ინტერესების მიხედვით შექმნილ კლუბებში, მონაწილეობდეს დათვლიერებებში „ნორჩი ტექნიკოსები და მკვლევარები — სამეცნიერო“ მხარე დაუჭრეთ და წახალისეთ პიონერები, რომლებიც დათვლიერებთ საკონსტრუქტორ, ვკლუბთ, საცდელ მუშაობას ეწევიან. მოაწვეეთ შემეცნებითი კონკურსები, ოლიმპიადები, ტექნიკური შემოქმედების გამოფენები, ცნობის-მოყვართა კლუბები უმცროსი ასაკის პიონერებისა და ოქტომბრულებისათვის, ვანბანრდოეუბნული დღის ჯგუფების ბავშვებისათვის საგნობრივი კვირეულები, ცოდნის ზეიმები მთელი რაზმეულისათვის. კომკავშირელებთან ერთად მონაწილეობა მიიღეთ ზეპირი ჟურნალის გამოშვებაში, დისკუტებში, საემეცნიერო, სამეცნიერო-პოპულარული წიგნების ვანხილვისადმი მიძღვნილ მეთხველობა კონფერენციებში. ვაეწიერ ანტიკოლექტიური პროპაგანდა. ყურადღებით მოეყარით მორწმუნე ოჯახის შვილებს.

ეშადათ მუშოთა კლახისა და კომსოზერე გულბობის რიგების შეხავებად. პრეტექნიკური სასწავლებლების, ტექნიკუმების, საწარმოთა კომკავშირელებთან ერთად ჩაატარეთ მომავალი პროფესიის არჩავისადმი მიძღვნილი საუბრები, სალონები, დისკუტები, ვესკურსიები. ვაეცნით თანამედროვე წარმოებას, ძირითად პროფესიებსა და სპეციალობებს, რომლებიც სჭირდება თქვეის სოფელს, ქალაქს, რაიონს. იყავით სამაგალითონი რაზმეულისათვის შრომითა საქმიეების პიონერული ხეთწყლდის ვალდებულებათა შესრულებაში. ასწავლეთ უმცროს

შენი რაზმი იღებს მესამე სიმაგლას.

იძლევა პიონერულ სიყვას.

(მაგალითად) ჩვენს (ცმირის სახელი), სახელობის რაზმის პიონერები, სიტყვას ვიძლევით, წარმატებით დავანთავროთ: მარბის პროგრამა და ავიღოთ მესამე სიმაგლ.

— მივალწვით „უფროსი პიონერების“ რაზმიო ხელდასხმას;

პიონერებს ხერხები, რომლებიც აუცილებელია საკავშირო შრომითი ოპორაციების შესრულებისათვის. ვახლი შრომითი საქმიანობის შექმნაში ინტერაქტიული და ორგანიზატორები. გადართობთ თქვენი რაზმის პიონერული მოქმედების ზონა. მონაწილეობა სწავლობთ ბრიგადებთან შექმნილი პიონერული ბრუნვის. მონაწილეობა მიიღეთ უფროსოსებთან შრომით სემინარებში დღეობით — ჩემი შრომა ჩემი რესპუბლიკის შრომის ერწყმის“. შეიტანეთ თქვენს პიონერული წვლილი სასურსათო პროგრამის რეალიზაციაში, მე-11 ხუთწლიანი ეკონომიკისა და ყოვლიანობის საკავშირო კომკავშირულ ანგარიშში, კომკავშირულ ბუნებრივ მონაწილეობა მიიღეთ სკოლის შეკრებებში, კამპინების, სახელისწოდების მოწყობაში; შესაძლებელია მნიშვნელოვანი დაეხმარეთ ტექნიკის რომელიმე სახეობას — ტრაქტორის, ავტომანქანის, მტკიცე კოსმოსის მართვას.

შრომებს დაეხმარეთ სახლის, ბინის, საყოფაცხოვრებო ტექნიკისა და ინვენტარის გაუმჯობესებაში.

**პიონერული
საქმიანობის
ნაწილობრივი
საქმიანობის
სახელი**

გახდით რაზმულში პიონერთა და მონაწილეობა ექსპედიციის — „სხრა — ჩემი სამშობლო“ — ორგანიზატორები, მოაწყვეთ საძიებო ოპერაციები, ექსპედიციები, ავტოსაქმრობები ჩვენს ხალხს რეკლამისთვის, საბრძოლო და შრომითი გმირების ადგილებში. მონაწილეობა მიიღეთ სასკოლო ჯგუფებში, საბჭოების, წითელი კვლევისგანსაკუთრებული მუშაობაში. მოძიებული მასალები გამოიყენეთ პოლიტიკურ კამპინებში, ავტორიზებული პროგრამების, ლექტორთა ჯგუფების გამოვლენაში.

გაეცანით სახალხო დეპუტატთა საქმიანობის მუშაობას, ადგილობრივ საზოგადოებრივ და სახელმწიფო ორგანიზაციებსა და დაწესებულებებს, მიიღეთ მათგან დაავლებები და ღირსეულად შესარჩეული იხიან.

გაიღობავეთ ცოდნა საბჭოთა სახელმწიფოს კანონების შესახებ, მისილით მათ. შესძლებთ დაავსოთ ცხოვრების ჩვენებური, საბჭოთაი წესი, სიტყვითა და საქმით დაიცვიეთ ზგი, იყავით შეურთავებლნი მტრულ ბურჟუაზიული პროპაგანდის, მემანუერი ლაყბობის მიმართ. ებრძოლეთ მათ ავტორიზაციების გამოსე-

ლებით, საავტორო პლაკატებით, კლასის ვახუთებში, შეკრებებზე, დისკუსიებზე, პოლიტიკურმატიკურ, ცხოვრების ფაქტებზე, მომადიარებებზე შეფასეთ საერთო სახალხო ინტერესების პოზიციებიდან. მონაწილეობის, მშობლების, შეფების დახმარებით ეცადეთ მოუძებნოთ სწორი პასუხები ვანსაკუთრებით რთულ საკითხებს.

გააღრმავეთ შეგობობა და თანამშრომლობა საბჭოთა კავშირის მკაცრად რეპუბლიკების პიონერებთან: განაგრძეთ მიმოწერა, დაუსწრებელი შეკრებებით, მოაწყვეთ დელეგაციების გაცემა, ფესტივალები და ზემოები „ხალხთა მეგობრობა“, შეხვედრები, ერთიანი ექსპედიციები, მოგზაურობები, ლაშქრობები, მეგობრობის ბანაკები.

ჩადვეთ მშვიდობისათვის მებრძოლთა რაგებში. ვახლი რაზმულში საკავშირო აქციის — „საბჭოთა ახალგაზრდობის მშვიდობის მართვა“ — და საერთაშორისო კამპანიის — „გაუმჯობესე მშვიდობა სურათი“ — ორგანიზატორები. მოაწყვეთ სოლიდარობის მიტინგები, ავრთვეთ შრომითი შაბათობები მშვიდობისა და ინტერაქტიული პოლიტიკის წინააღმდეგ ეროვნული და სოციალური განვითარებისათვის მებრძოლ ხალხსა და დახმარების ფუნდისათვის. რაზმულში მოაწყვეთ ინტერნაციონალური საბრძოლო, ფესტივალები, ზემოები. აქტიური მონაწილეობა მიიღეთ ინტერნაციონალური მეგობრობის კლუბების მუშაობაში.

თვალყური ადევნეთ კაპიტალის ქვეყნებში საერთაშორისო კომუნისტურ და მუშათა მოძრაობას, გაეცანით ახალგაზრდობის დემოკრატიული ორგანიზაციების BFDM მუშაობას, ლენინური კომკავშირის ინტერნაციონალურ კავშირებს.

შეისწავლეთ, როგორ მტკიცდება და ვითარდება სოციალისტური ქვეყნების მეგობრობა და თანამშრომლობა. გაეცანით ეკონომიკური ურთიერთდახმარების საბჭოს (CЭB) მუშაობას, მის პროგრამაში მონაწილე იმ საწარმოებსა და მუშევრობებს, რომლებიც თქვენს რაიონში, მხარეშია განლაგებული. დაიწყეთ სოციალისტური ქვეყნების ახალგაზრდულ ორგანიზაციებთან ვაცნობა.

**პიონერული
საქმიანობის
სახელი**

ემსადეთ ხა. ალკა რაგებში შესახველად. შეისწავლეთ კომკავშირის III ყრილობაზე ვ. ი. ლენინის

გამოსვლა („ახალგაზრდობის კავშირების ამოცანები“). რაზმულში შექმნილი იმანზე, თუ როგორ უნდა მოხდეს ვ. ი. ლენინის მიერ ახალგაზრდობისათვის დატოვებული ანდერსი თქვენს ყველადილორ ცხოვრებაში. უნდა შეეცადოთ, ვასაგებად აუხსნათ უმცირეს პიონერებს ლენინის ანდერსის — ისწავლეთ კომუნისმი — რაობა.

გაეცანით სკვპ პროგრამის ძირითად დებულებებს, პარტიის XVI ყრილობის, სკვპ ცკ-ის პლენუმების გადაწყვეტილებებს, ლ. ი. ბრეჟნევის გამოსვლებს ახალგაზრდობის წინაშე, კომკავშირის XIX ყრილობის მასალებს.

მონაწილეობა მიიღეთ პარტიის გადაწყვეტილებათა ხორცშესხმაში თქვენს მშობლიურ ქალაქში, რაიონში, სოფელში. პარტიის წევრები და კომკავშირელები მოიწვიეთ თქვენს შეკრებებზე, კონკრეტულად, დისკუსიებზე, მეცადინეობებზე, რომელიც მიუძღვნებთ ლენინის შრომების, პარტიული და კომკავშირული დოკუმენტების შესწავლას.

რაზმში გაეცანით ხა. ალკა წესდებას, კომკავშირის ისტორიას, ჩაბარეთ შეკრებები და საუბრები კომკავშირის დროულად, კომკავშირულ ბიბლიოთეკაში, საშერდენ ნიშანზე, მონაწილეობა მიიღეთ სკოლის, საწარმოს, კომუნისტების, საბჭოთა მუშაკობის კომკავშირულ ორგანიზაციებთან მტრინის შექმნაში. კომკავშირული ფუნდ-გაზეთების, რადიო და ტელეგადაცემების მასალებით განაგრძეთ ახალგაზრდობის მსოფლიო კომუნისტური და დემოკრატიული მოძრაობის ვაცნობა.

ამრავლეთ, შეინახეთ და უმცროსებს გადაცემეთ პიონერიის სახელმწიფო ტრადიციები. იყავით რაზმულში საქმიანობის ორგანიზატორები, დაეხმარეთ მე-3 მე-6 კლასელ პიონერებს რაზმების საქმიანობაში, მონაწილეობა მიიღეთ პიონერული აქტივის სკოლების მუშაობაში.

ვახლით პიონერ-ისტრუქტორები ჩამოყალიბებთ წრეებს და სექციები უმცირეს ასაკის პიონერებისა და ოქტომომრელებისათვის. ჩაუტარეთ მათ პოლიტიკურმატიკური, ჯანსაღობის, ასწავლეთ საყვირისა და ფილმზე დაკერა. მოამზადეთ ოქტომომრელები პიონერთა რაგებში შესასწავლად.

**პიონერული
საქმიანობის
სახელი**

რასში ორგანიზაცია გაუკეთეთ მზადებას საკავშირო კომპლექსის „იუვ მზად შრომისა და სსრკ-ის დავისათვის“ II საფეხურის „სპორტული ცელა“ ნორმების ჩასაბარებლად. რიზმის ცალა, დაეხმაროს ყველა პიონერს — ვახდეს მშდ-ს ნიშნისანი. მიზანწილობა მიიღეთ მშდ-ს ნორმების ჩასაბარებლად უმცროსი ამხანაგების მომზადებაში. გადაეცით მათ პირადი და საზოგადოებრივი პიგიენის დაცვის, ორგანიზმის გაკაქების ჩვევები და ცოდნა. ვახდით უმცროს პიონერთა და ოქტომბრელთა ინსტრუქტორები სპორტში, ტურიზმში, პიგიენაში. უმცროს რაზმებსა და ვახანგრძლივებული დღის ჯგუფებში მოაწყვიტეთ დღის ვაჭრობის კომპლექსის წყალვება, მომარბა თამაშები, სპორტული შეჯიბრებები, კონსურსები, ესტრადეები.

რაზმეულის საბჭოს დაეხმარეთ თამაშების — „მიედის სტრატები“, პიონერული თამაშების — „მეგობრობის“, „პიონერსკი პრადეს“, რაილოვანეთ „პიონერსკია ზორკას“ მიერ ორგანიზებული და საკ ალკეცკის პიონებზე გამართული შეჯიბრებების ორგანიზაციაში, იბრძოლეთ მალთა შედეგებისათვის, მოიპოვეთ უფლება, რომ ქალაქის, რაიონის სპორტულ შეჯიბრებებში რაზმეულის სახლით წარსდგეთ.

მოაწყვეთ რამდენიმე მრავალდღიანი ლაშქრობა. დახვეწეთ ტურისტული ტექნიკა. მიზანწილობა მიიღეთ ტურისტული შეკრებებსა და შეჯიბრებებში.

ემშადეთ სოციალისტური საშობლოს დასაცავად. მიზანწილობა მიიღეთ და სხვა პიონერებიც ჩართეთ ღონისძიებებისა და სექციების მუშაობაში. მოაწყვეთ შეხვედრები სამხედრო სასწავლებლების, აკადე-

მიის კურსანტებთან, საბჭოთა არმიის ვეტერანებთან, სამხედრო კომისარატისა და ღონისძიების ომიტეტების მუშაებთან. ვახდით თამაშ „ცისკრაში“, რაზმეულის სამხედრო სპორტული საქმების, ЮДСА, ЮДП, ЮДПД, ЮИД რაზმების მუშაობის ორგანიზატორები სათავეში ჩაუდგით რაზმეულის ექსპედიციას „დიდი სამამულის მატიაზე“, უხელმძღვანელო თემურულ და უმცროსი ასაკის პიონერული რაზმების ჯგუფებს.

მარშრუტა:
**„პიონერები —
შვენიერადი
მეგობრები“**

შეისწავლეთ თქვენს რესპუბლიკაში, მხარეში, ოლქში მშობლიურიუნების ღირსშესანიშნაობანი, მოაწყვეთ ექსკურსიები და ლაშქრობები ნაკრავლებში, მდინარეებზე, წყალსაცავებზე, მთებში.

გაეცანით მშობელი ბაღის კულტურის ძეგლებს, უნდა შეგეძლოთ, უმცროს პიონერებს უშაბით ამ ძეგლებს შექმნათ, მათ ავტორებზე.

გააწყვანეთ და გაალაზმეთ თქვენი სკოლა, სასკოლო შენობის მიმდებარე ტერიტორია, ბინა ან სახლი, რომელშიც ცხოვრობთ, აივანი, საბაღე ნაკვეთი, ეზო.

გაიბრძვეთ და გაიფართოვეთ ცოდნა ხელოვნების დარგებში, დაიწყეთ ლიტერატურის, მხატვრობის, მუსიკის, არქიტექტურის მსოფლიო შედეგების გაცნობა.

ვახდით რაზმეულის პიონერებს შორის საბჭოთა და მსოფლიო ოლიტერატურისა და ხელოვნების საუკეთესო ნიმუშების პროპაგანდისტები. უფროსების დახმარებით შექმნიეთ კლუბები: „შვენიერების მგობრებ-

ნი“, „მცირე ტრეტაიკი“, „ხელოვნებათმცოდნეების კლუბი“, „გაგუფები, ჩაბატრეთ მუსიკალური და პიონის სიამოვნები, სათავეში ჩაუდგით პიონერული რაზმეულის მხატვრულ თეიმოქმედებს. ორგანიზაცია გაუკეთეთ და მიზანწილობა მიიღეთ მხატვრული კონცერტების, ზაღვის, ზორჩი პოეტების, ინსცენირებული სიმღერების, სახელოსო ცხველების კონსერტებში, მოაწყვეთ პიონერული დისკოთეკები.

მოაწყვეთ „შვენიერებათა“ შეხვედრა მშობლებისა და მკორაიონის მცხოვრებელ ბავშვებს.

ვახიზოლეთ ლიტერატურისა და ხელოვნების ნაწარმოებები.

აქტორად იბრძოლეთ ადამიანის სულიერი სილამაზისათვის, სილამაზისათვის ჩაცმულობაში, გარეგნულ იერში. ამახ მიუძღვინეთ შეკრებები, დისკუტები, საღამოები.

რაზმეულს ჩაბატრეთ წიგნის, თეატრის, მუსიკის, კინოს კვირეულები. მშვენიერების სამყაროში წარუძებთ უმცროსი ასაკის პიონერებსა და ოქტომბრელებს.

გორკო ლენინლო!

გზას რომ დააღვანი, თან წაიბოლო რენება და რომანება, პიონერული სიმაღლა და მხიარული თმახო.

ბახსოვალს: „პიონერული წლები პირს მშვენიერი ხანა მაღალ მომალამო. რომ თვისხანათ უტორობისსათვის“. წილიდან წლამად, სიმაღლიდან სიმაღლამად მზადად სტოვანათ მიზნისათვის — ახალაზრობის საკავშირო ლენინური კომუნისტური კავშირის კომპაზო შესახებულად.

სოხველთვის იახა გზად, სახამოთა კავშირის კომუნისტური ბარბის სპა-მისათვის მიმდომალად!

მხატვარი ზ. შორჩინძე

საბჭოთა სპორტი

ეგებნენ ნორჩები და მთელ ჩვენს ქვეყანას მათი მზიარული ყივინა მოვლელ. სად არ ჩამოყალიბდა «ტყავის ბურთის» კლუბის გუნდები: ცივ ჩრდილოეთშიც და თაყარა სამხრეთშიც, იქაც, სადაც მიწა ყინულისაგან სულ რაღაც ორი-სამი თვით თუ თავისუფლდება ზაფხულობით, და იქაც, სადაც უღანბნის ქვიშა ზარგით უნდა გადახილო, მყარ ნიადაგამდე რომ დახვიდეს. ბავშვები ყველაფერს

მილიონობით — ეს გვეგონათ. «ტყავის ბურთის» კლუბის შეჯიბრებებში მონაწილეობენ 3 ასაკობრივი კატეგორიის ბავშვები — 10-დან 15 წლამდე. წლებს, მაგალითად, ჩვენს ქვეყანაში 3 მილიონამდე ბავშვმა იპაპარეზა. მათ ყურადღებთ აღევნებდნენ თვალს თანატოლებიც, უფროსებიც, ნორჩების თაოსნობას მხარი აუბეს მოზარდილებმაც, მათი სახსრებითა და გარჯით მოეწყო მრავალი საფეხბურთო მოედანი, სპორტული ბაზა, ბევრ ახალ კარგ საქმეს ჩაეყარა საფუძველი.

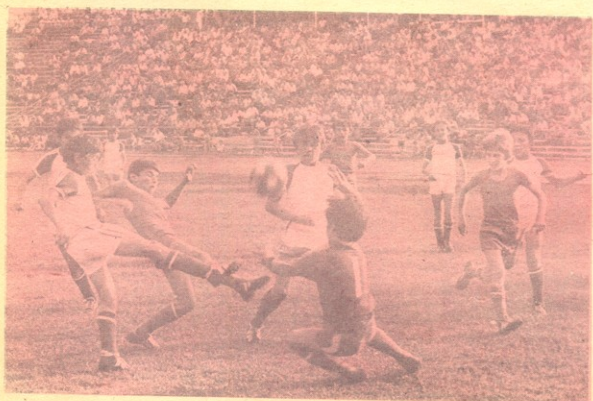
ჩვეულებრივი ბავშვის დასიძვებელი!

საუცხოო შეჯიბრება ნორჩ ფეხბურთელთა ასპარეზობა «ტყავის ბურთის» კლუბის პრიზზე, მართლაც საუცხოო. საკავშირო ალკ ცენტრალურმა კომიტეტმა იგი დაახლოებით ორი ათეული წლის წინ დააწესა. ამ იდეას დიდი ენთუზიაზმით გამოეხმაურნენ თვით ბავშვები, აგრეთვე მათი მშობლები, აღმზრდელები, მწვრთნელები, სპეციალისტები, საერთოდ ყველა, ვისაც კი უშუალოდ ეხება ნორჩი თაობის ფიზიკურ წროობაზე, ჯანმრთელობასა და დაოსტატებაზე, მათ მომავალზე ფიქრი და ზრუნვა.

— ბავშვებო, ითამაშეთ ფეხბურთი! — ამ ლოზუნგს აღტაცებით შე-

თვითონ აკეთებდნენ, პოულობდნენ სითამაშო ადგილს, ასუფთავებდნენ, ასწორებდნენ, სათუთად უვლიდნენ, ბალახს თესდნენ, საფეხბურთოდ ამზადებდნენ თუ მიონდომებ, გაუჩინარს გააჩენ ადამიანი. ფეხბურთის მორტფიალეებმა ბურთებიც იშოვეს, ფორმაც, მასწავლებლებიც გამოიზახეს და მილიონობით ყმაწვილი ჩაეება დიდ საფეხბურთო ცხოვრებაში.

ასე არ არის საქმე: «ტყავის ბურთის» კლუბი ორგანიზებულად უყრის თავს არა მარტო იმ ბავშვებს, რომლებიც გამოცდილ მწვრთნელთა მეთადაყურებით რეგულარულად სავსებურთობენ სპეციალოზებულ საფეხბურთო სკოლებში, არამედ იმთაც, ვისაც ამის საშუალება არა აქვს — ურიცხვი რაოდენობის ნორჩებს. სწორედ ესენი არიან ის მილიონები, ზემოთ რომ ვახსენეთ. საფეხბურთო სპორტსკოლები არსებობს დიდ ქალაქებში — მოსკოვში და სხვაგან, არის უფრო მცირე ქალაქებშიც, ზოგან — რაიონულ ცენტრებშიც, მაგრამ ჩვენს უდიდეს ქვეყანაში; ბაროდ და მთაშიც, შორეულ სოფლებში უამრავი ბავშვია მოკლებული ყურადღებთან, დაკვირვებულ თვალს და, ვინ იცის, რამდენი ხალასი ნიჭის მქონე ჭაბუკი დარჩენილა დიდი ფეხბურთის მიღმე მხოლოდ იმის გამო, რომ ვერც სპეციალოზ საფეხბურთო სკოლაში მო-

ლილია ბურთის ბატონს, სურვილი, მარამ მთავრდებოდა მთავრობის იმასა ხაყთარ პარს.

საბჭოთა სპორტი

საბჭოთა სპორტი

ვეგბენ ნორჩები და მთელ ჩვენს ქვეყანას მათი მზიარული ყვიერა მოედო. სად არ ჩამოყალიბდა «ტყავის ბურთის» კლუბის გუნდები: ცივ ჩრდილოეთშიც და თაყარა სამხრეთშიც, იქაც, სადაც მიწა ყინულისაგან სულ რაღაც ორი-სამი თვით თუ თავისუფლდება ზაფხულობით, და იქაც, სადაც უდაბნოს ქვიშა ზურგით უნდა გადაზიდო, მყარ ნიადაგამდგრძომ დახვიდე. ბავშვები ყველაფერს

მილიონობით — ეს გაზვიადებული ციფრი არ გვეგონოთ. «ტყავის ბურთის» კლუბის შეჯიბრებებში მონაწილეობენ 3 ასაკობრივი კატეგორიის ბავშვები — 10-დან 15 წლამდე. წლებს, მაგალითად, ჩვენს ქვეყანაში 3 მილიონამდე ბავშვმა იასპარეზა. მათ ყურადღებით ადევნებდნენ თვალს თანატოლებიც, უფროსებიც, ნორჩების თაოსნობას მხარი აუბეს მოზრდილებმაც, მათი სახსრებითა და გარკით მიეწყო მრავალი საფეხბურთო მოედანი, სპორტული ბაზა, ბევრ ახალ კარგ საქმეს ჩაეყარა საფუძველი.

ჩვენს ქვეყნის მოავლის დათრეხნილია!

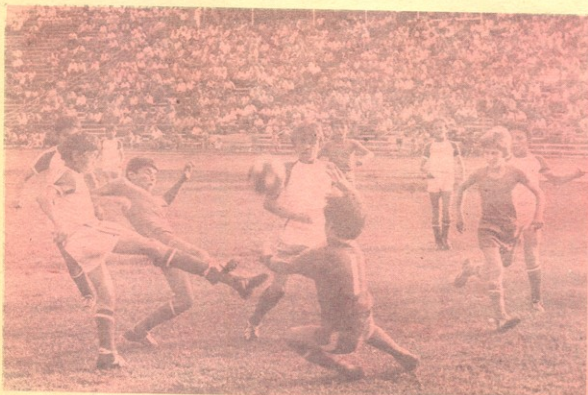
შეიძლება ვინმემ თქვას — რაა გასაკვირი, 10-15 წლის ბავშვები, რაც თავი გეხსოვს, მუდამ თამაშობდნენ ბურთს, ამ საქმეს მოხალისე არასოდეს აკლდაო. მაგრამ მიიღად

საუცხოო შეჯიბრებაა ნორჩ ფეხბურთელთა ასპარეზობა «ტყავის ბურთის» კლუბის პრიზზე, მართლაც საუცხოო. საკავშირო ალკე ცენტრალურმა კომიტეტმა იგი დაახლოებით ორი ათეული წლის წინ დააწესა. ამ იდეას დიდი ენთუზიაზმით გამოეხმაურნენ თვით ბავშვები, აგრეთვე მათი მშობლები, აღმზრდელები, მწვრთნელები, სპეციალისტები, საერთოდ ყველა, ვისაც კი უშუალოდ ეხება ნორჩი თაობის ფიზიკურ წრიობაზე, ჯანმრთელობასა და დისტატებაზე, მათ მომავალზე ფიქრი და ზრუნვა.

— ბავშვებო, ითამაშეთ ფეხბურთი! — ამ ლოზუნგს ალტაქებით შე-

თვითონ, აყებდნენ, პოულობდნენ სათამაშო ადგილს, ასუფთავებდნენ, ასწორებდნენ, სათუთად უვლიდნენ, ბალახს თესდნენ, საფეხბურთოდ ამზადებდნენ თუ მოინდომებ, გაუჩინარს გააჩენ ადამიანი. ფეხბურთის მოტრფიალეებმა ბურთებიც იშოვეს, ფორმაც, მასწავლებლებიც გამოინახეს და მილიონობით ყმაწვილი ჩაეგბა დიდ საფეხბურთო ცხოვრებაში.

ასე არ არის საქმე: «ტყავის ბურთის» კლუბი ორგანიზებულად უყრის თავს ახა მარტო იმ ბავშვებს, რომლებიც გამოცდილ მწვრთნელთა მეთვალყურეობით რეგულარულად ვარჯიშობენ სპეციალიზებულ საფეხბურთო სკოლებში, არამედ იმათაც, ვისაც ამის საშუალება არა აქვს — ურცხვი რაოდენობის ნორჩებს. სწორედ ესენი არიან ის მილიონები, ზემოთ რომ ვახსენეთ. საფეხბურთო სპორტკოლები არსებობს დიდ ქალაქებში — მოსკოვში და სხვაგან. არის უფრო მცირე ქალაქებშიც, ზოგან — რაიონულ ცენტრებშიც. მაგრამ ჩვენს უკიდურეს კუთხეებში; ბარად და მთაშიც, შორეულ სოფლებში უამრავი ბავშვია მოკლებული ყურადღებას, დავიჯივრებულ თვალს და, ვინ იცის, რამდენი ხალხი ნიჭის მქონე ვაბუკი დარჩენილა დიდი ფეხბურთის მიღმა მხოლოდ იმის გამო, რომ ვერც სპეციალურ საფეხბურთო სკოლაში მო-

დამოა ბურთის ბაბანის სუკიმილი, მამარამ მამარამ თამაშობდნით იმასს საკუთარ კარს.

ხვდა და ვერც გამოცდილი მწვრთნელის ზედღის არეში.

„ტყაიის ბურთის“ კლუბი სწორედ საიმისოდაა შექმნილი, რომ მცოდნე ადამიანებმა საგულდაგულოდ ადვენონ თვალში ქვეყნის შორეულ კუთხე-კუთხულებში მყოფ ნორჩ ფეხბურთელებს, გამოუმუშაონ მათ სპორტში შეცდინიების სურვილი, გამოავლინონ საგანგებო ნიჭით დაჯილდოებულნი, გზა გაუკადონ, აზიარონ დიდ ფეხბურთს, შექმნან გუნდები ეზოებში, ქუჩებში, სახლმართველობასთან, სკოლებში.

ზემოთქმული ლიტონი სიტყვები არაა. „ტყაიის ბურთის“ შეკიბრებები ის ნოყიერი ნიადაგი და გრცელი ასპარეზოა, სადაც ფეხი აიდგეს, მაგალითად, თბილისის „დინამოს“ შესანიშნავმა ფეხბურთელებმა — ვლადიმერ გუცაევმა, რამაზ შენგელიამ, ვიტალი დარასელიამ, ერევნელმა ხორენ ოპანსიანმა, მინსკელმა სერგეი ბოროცკიმ, კიევებელმა ვლადიმერ ბესონოვმა, სერგეი ბალტჩამ, ანატოლი დემიანენკომ, მოსკოველებმა რენატ დასაევმა, ვაგიზ ხიდიატულინმა. ისინი საბჭოთა კავშირის ნაკრების წევრები, ჩვენი საფეხბურთო გვარია და ვახლავთ! აი, ასეთია „ტყაიის ბურთის“ კლუბის მადლი და ღირსება: ეზოში მოთამაშე ბიჭუნადან — უმაღლესი კლასის, საერთაშორისო აღიარების მქონე გამოჩენილ ოსტატამდე! ამიტომია, რომ ყოველი ახალი გათამაშება ასეთ

ცხოველ ინტერესს იწვევს, მას მუდამ მოუთმენლად მოელონ.

ასე მოუთმენლად მოველოდით წლევედელი საქავშირო ტურნირის ფინალსაც 10-11 წლის ნორჩ ფეხბურთელთა შორის, რომელიც აგვისტოში გაიმართა თბილისში. მასში მონაწილეობდნენ მოსკოვის, ლენინგრადის, ყველა მოკავშირე რესპუბლიკის წარმომადგენლები: თამაშობდნენ, აგრეთვე, საქართველოს გუნდები — „მართვე“ (თბილისი) და „იმედი“ (რუსთავი).

თბილისში ჩამოსულ სხვადასხვა ეროვნებათა ნორჩ ფეხბურთელებს, გარდა უშუალოდ მწვანე მინდორზე წარმოებული საფეხბურთო ბრძოლებისა, სხვა ბევრი საინტერესოც ელოდათ — ქალაქის ღირსშესანიშ-

დიდად მკაცრული იყო რუსთავის „იმედი“ და თბილისის „მართვეს“ შეხვედრა.

აუარიჩის ანვალაზა შედებიანი მახაბრთალო გოჩა ჯაბარაული

ნობანი, მუზეუმები, ისტორიული ადგილები, უძველესი ძეგლები, შეხვედრები ცნობილ ადამიანებთან, ერთი სიტყვით, დიდი და შინაარსიანი კულტურული პროგრამა. ნორჩები მზრუნველობითა და ყურადღებით იყვენენ მოსოლნი, მათ თამაშს საგულდაგულოდ ადვენებდნენ თვალს თანატოლებიც და უფროსებიც.

ბავშვები თამაშობდნენ ქალაქის

წამი
და
არ
დაბაოჰნახს
საჯარიმო
სახტაჰნი.

ბარინის
ანვალაზა
ბაჰინაური
მახაბრთალო
ან დ რ
კ ა რ ი ბ ე ჲ .

ბაზაიონის ახალგაზრდა მონაწილე
383350 სპეციალისტი

საკუთესო სტადიონებზე, სადაც თითქმის ორი კვირის განმავლობაში მიმდინარეობდა უშედეგაო ბრძოლა, სადაც ნორჩებმა თამაშის კარგი ცოდნა და ნებისყოფის სიმტკიცე გამოიჩინეს. გადაწყვეტ მატჩში ერთმანეთს შეხვდნენ თბილისის „მართვე“ და ქ. ოქტებერიანის „მრგავატი“ (სომხეთი). გამარჯვება ანგარიშით 1:0 მოიპოვა „მრგავატი“, თბილისელები ვერცხლის მედლებს დასჯერდნენ.

უფროს „პიონერის“ კორესპონდენტმა სთხოვა ცნობილ ადამიანებს, რომლებიც ფეხბურთთან არიან დაკავშირებულნი, რამდენიმე სიტყვა ეთქვათ ამ საინტერესო შეჯიბრების შესახებ. აი, მათი აზრები:

გაბრიელ კახალინი (სპორტის დამსახურებული ოსტატი, სსრ კავშირის დამსახურებული მწვრთნელი): „შესანიშნავი ნორჩი თობა გვაყავს, შეჯიბრების მონაწილეთა შორის მრავალად არიან წმინდა საფეხბურთო ნიჭის მქონე ბავშვები, განსაკუთრებით მომეწონა „მრგავატი“, „მართვეს“, „იმედის“ მოთამაშეები, მათ სული-

სსრ კავშირის დამსახურებული
მწვრთნელი გ. კახალინი აჯიბრებს
მზს „მართვეს“ ბუნებს

თა და გულით ვერჩევი არ მიატოვონ ფეხბურთის თამაში“.

მიხეილ მებხი (სპორტის დამსახურებული ოსტატი, თბილისის „დინამოსა“ და სსრ კავშირის ნაკრების გამოჩენილ ფეხბურთელი): „ტურნირის მონაწილეთა შორის საკმაოდ რაოდენობით შევამჩნიე ნორჩი მოთამაშეები, რომლებმაც სერიოზულად უნდა მოჰქონდათ ხელი ამ თამაშს, მათთვის ყოველთვის ღიაა სპეციალიზებული საფეხბურთო სკოლის კარი. საჭიროა, რღონდ, დიდი გულმოდგინება, გარჯა, დაუღალავი ვარჯიში. მხოლოდ მონდომებული მეცადინეობის შემდეგ შეიძლება გქონდეს იმის იმედი, რომ ნამდვილი ფეხბურთელი გამოხვალ, ეს ყარგად უნდა ახსოვდით ბავშვებს“.

კოტე მახარაძე (საქართველოს სსრ სახალხო არტისტი, სპორტული კომენტატორი): „გუცაყვის, შენგელის, დარასელის მაგალითი მუდამ თვალწინ უნდა ჰქონდეთ „ტყუვის ბურთის“ შეჯიბრებათა მონაწილეებს. ივარჯიშონ, ითამაშონ, ნუ იზარმაცებენ და წარმატება მოვა, აუცილებლად მოვა! სწავლა და ფეხბურთი ყარგი მეგობრები არიან“.

როგორც ვთქვით, თბილისის გათამაშებაში 10-11 წლის ნორჩებს შო-

რის „მართვეს“ მეორე ადგილი დაიკავა. რა თქმა უნდა, ეს შედეგები მაგარა კიდევ უფრო უნდა მოხდეს. საქართველოს სხვა გუნდებმა და იიც — მეტოქეთა მიხედვებზე: 12-13 წლის ბავშვები ასპარეზობდნენ სვედრლოვსკში, სადაც რუსთაყის „არბომა“ ფინალში სძლია ლიტვის ქალაქ ალიტუსის „პუშინასს“ — 3:0, ხოლო უფროს ასაკში (14-15 წლისანი) გურჯაანის „ავიასიონის“ მოთვალის „ნერისს“ (ქ. იონავა) — 1:0. „არიონის“ და „ავიასიონის“ ფეხბურთელები ოქრის მედლებით დაჯილდოვდნენ.

ჩვენს წერილს 1982 წლის „ტყუვის ბურთის“ პრიზის გათამაშების გამარჯვებულთა დასახელებით ვამთავრებთ. გამარჯვება ხომ მუდამ სასიხარულოა, მაგრამ, როგორც ზევით ვთქვით, „ტყუვის ბურთის“ პრიზის გათამაშება განსაკუთრებული რამაა: წაგებულნი აქ არავინ რჩება! მოგებულია ყველა! ვისაც კი ტურნელი აქვს, გამოსცადოს თავისი ძალები დიდ სარბიელზე. ბავშვები მუდამ იმარჯვენ, იმარჯვენ ფეხბურთიც, ეს ულამაზესი და მარად უბერებელი თამაში.

რ. აბაშელი
ფოტო ა. კობორაძის

ჭიბუკების ქრონოსა

პახანდა გომოლაშვილი

მხატვარი ჯამალ ლოლა

მ ო თ ხ რ ო პ ა

— რა მამამღმერთივით დაგვდგომიხარ თაზეუ, დაჭექი, — შეუღრინა ალიოშამ.

უჩაია ჩამოჯდა. ერთხანს დღუმდა, მერე ძლივიძვილივით ამოღვინდა:

— დღეს ძაან ვადამაჩრინეთ. თქვენ რომ არა, ნამდვილად მომკლავდებენ.

— შენი სიკვდილით ქვეყანას არაფერი დააკლდებოდა, მაგრამ ომიდან დაბრუნებული მამაშენისთვის რა ამბავი დაგვეხვედრებინა? — თქვა ზურგიომ.

უჩაია ზურგიოს სიტყვებზე ოთხად მოიკაკა:

— მაშინაც არ ვიყავი თქვენთან მართალი.

— ძვირი კი დაგიჯდა იმის ვაგება, რომ მართალი არ იყავი, — მუტუში ჩაიხუტუნა თეონამ.

— ერთი სიტყვივით, რაც იყო, იყო! — გულიანად გაიღმა ლამარამ.

— კარგი სათქმელია, „რაც იყო, იყო!“ — წამოხილბილდა ზურგიო. — დადის, ჩხუბობს, დანას ატრიალებს...

— შემოდგომაზე თვრამეტე წლისა ვაგებდები და ჯარში წავალ. ჩვენს კომისარს ვთხოვე, ლენინგრადის ფრონტზე გამგზავნოს. მამაჩემიც იქაა. დამპირდა და რა ვიცი...

— შემოდგომამდე ნახევარი წელიწადია. შენ თუ მანამდე ასე უსაქმოდ იწაწწალე, ან ვიღაცა მოგკლავს, ან ციხეში ამოყოფ თავს. ყოველთვის ალიოშა ციხელაშვილის იმედზე ხომ არ იქნები.

ზურგიოს სიტყვებზე სიჩუმე ჩამოვარდა. პავლემ შეატყობა, რომ საუბარში ჩარევის დრო დადგა. თეონას გამოპოკითხა, რაზე საუბრობდითო. მერე დინჯად მიბრუნდა და თქვა:

— რა იქნება, ეს ყმაწვილი „კინკების ბრიგადაში“ რომ აიყვანათ დამხმარე მუშად? ახლა თქვენი დაზგა დამკვრელური ტემპით მუშაობს. რკინის ბურბულელოც მეტრი გროვდება. კვალიფიციური მუშების მოცდენა არც

ღირს ნათლის გასატანად. ვფიქრობ, არ იქნება... უჩაიამ იმდენი რუსული კი იცოდა, რომ პავლეს ნათქვამი გაეგო. სახეზე არაფერი დასტკობია, მაგრამ, გეონი, საწყენად არ დარჩენია მისი სიტყვები. ლამარამ ხელები ვაშარა და აყვირა:

— რას ამბობ, პავლე?! უჩაიას მუშაობა ვის გაუგია? გინდა, მთელი სასწავლებლის სასაცილო ვაგებეთ?

უჩაიამ გაბრაზებით გადახედა ლამარას წამოღდა, შეტრიალა, წასვლა დააპირა, მაგრამ მაინც ათირა ფეხი.

ალიოშა აქამდე მდუმარედ იჯდა. ისეთი სახე ჰქონდა, თითქოს ყურადღებასაც არ აქცევდა მეგობრების კამათს. წამოღდა, მუტუში ჩაახველა და უჩაია თავისთან მიიხმო. ბულდოგა უსიტყვეოდ მიუახლოვდა. ალიოშა მეგობრებისაკენ მოტრიალდა.

— პავლემ მართალი თქვა. უჩაია, გინდა ჩვენთან მუშაობა?

უჩაიამ მხრები აიჩეჩა.

— ამას დამიხედეთ, თავბატიცაც რომ იდებს! — გაბრაზდა ლამარა.

— რა შუაშია თავბატიც. კაცი ხომ უნდა დაფიქრდეს, — გამოქეჟამა ენაგადაყლაპულ აწოწილს თეონა.

— თუ გინდა, ხვალ დილით დეკოში მოდი, ცხნას რომ თხუთმეტი წუთი დააყლდება, — დასვა წერტილი ალიოშამ.

დაისვენეს და ქუთონისაკენ გაუყვენ გზას.

უკან, ათიოდ ნაბიჯის დაშორებით, დაღუჭებულ უჩაია მისდევდა.

თავი მეხვიე

— უჩა! — კარებისაკენ გასძახა ალიოშამ.

— უჩაია! — მთელი ხმით გასწვილა ლამარამ.

პასუხი არ გაუგონიათ.

— კიდევ დაკარგეს თავიანთი ოქროს მუშა, — ჩაილაპარაკა მეორე დაზვასთან მდგომმა კოტეო ქორიძემ.

— ლამარა, დადექი ერთი დაზვასთან. მე და თეონა, მოვეტბინო.

— რა მოძებნა უნდა, ეზოში იქნება, მესერზე მიყუდებულო.

ალიოშა და თეონა ეზოში გავიდნენ და ირგვლივ მიმოიხედეს. უჩაია მართლაც მესერს მიყრდნობდა და გაზუთის სქელ ქაღალდში გახვეულ პაპიროსს აბოლებდა. მათ დანახებზე პაპიროსი ძირს დააგდო, ქუსლით მოსრისა და შემოტრიალდა.

— მე უნდა წავიდე.

— მაინც საით აპირებ?

— არ ვიცი. კომისართან მივალ. იქნებ როგორმე მოვხებო და ცოტა ადრე გამიშვან ფრონტზე... ხომ ხედავ, რა ამბავია, გერმანელები ლამისაა სახლში შემოგვიცივდნენ. თითო მეომარი ახლა ოქროს ფასი ღირს.

— მაშ, ფრონტზე აპირებ. არა?... ფრონტზე, ხომ?... უჩაია უკებ ჩიდა მიწაზე, მუტუტი მუხლზე დაიკრა და ლამის იყო ცრემლმორთული აყვირდა:

— რა გვნა, ძმაო, არ შემიძლია ამ რკინეულობის

თრევა. გაიგეთ რა, მაგას ყანის თონხა მირჩენია. ხომ ხედავთ, მოვიხლომე, გავწვალდი... არ გამომდის და რა ვქნა?

უპაწვილები ერთხანს დუმდნენ. ბოლოს თეონამ დაარღვია სიჩუმე:

— შენ გვონია, ჩვენ შეგვიძლია?.. ჩვენ არ ვილღებთ?.. არ გვიჭირს?.. ახლა კიდევ რა უშვავს, თავიდან საწინედ დღეში ვიყავით. მუშაობის დაწყებამდე მეორე თუ მესამე დღეს იყო, ალიოშამ ხელი მოაწვწავა რკინის ბოყეებში, სწორედ ამ მესრითან იდგა და პატარა ბიჭვით ტროლიდა. ძლივს გავაჩუმეთ...

ალიოშას გაკვირებისაგან თვალები გაუფართოვდა, რალაის თქმას ამირებდა, მაგრამ თეონას გამოხედვა დიკირა და ენას კბილი დაჰკირა. უჩაიამ შეათვლიერა ალიოშას ზორბა ტანს, წაიზიდავინა ბავშვივით აბლაღლებული ეს ვეება ბიჭი, გაიღიმა და ჰკითხა:

— მართლა ტროლი?

— მართლა, მაშ... — თავი დაუქნია ალიოშამ.

— მერე რას ფიქრობ, ფორტზე უფრო იოლია თუ ქარხანაში? — ისევ ალაპარაკდა თეონა. — აქ დაიღლები და დაისვენებ. იქ კი... როგორ გვონია, დასასვენებლად სცალია ახლა მამაშენს ლენინგრადის ბლოკადაში?

უჩაიას ხმა არ გაუღია, ისე ჩუმად გაეკიდა ქარხნისაკენ შემბრუნებულთ. საამქროშიც არავის დაუძრავს სიტყვი, მხოლოდ ლამარას არ მოუთმინა გულმა.

— კარგი რა, უჩაია, წელი მომწყვიტა ბურბუშელის თრევა. რო დაუფლებულხარ და აფუილებ პაბიროსს, ჩვენზეც იფიქრე ცოტა.

უჩაიამ უსიტყვოდ მოიგდო მხარზე რკინის ბურბუშელვით სახე ყუთი და ეზოსკენ გასწია. თეონა საკრის აწებობდა და თხელ ხეულებს ქარავდა ლითონზე. ლამარა წყლის წერილ ჰქვას უმარჯვებდა. ალიოშა და ზურიკო ბოყეებს ამარაგებდნენ, ტერიტორიას ასუფთავებდნენ და ნათლს ყუთში ყრიდნენ.

ასე გაგრძელდა ცვლის ბოლომდე. მხოლოდ თითო-ოროლა სიტყვას თუ გადაუგდებდნენ ერთმანეთს მეგობრები. ბოლოს საყვირის ხმა გაისმა და აიშაბაშეს. დაზგა ჩემალ უკლებას ბრიგადისთვის სამუშაოდ გაამზადეს და ეზოდან გავიდნენ. ერთხანს ერთად მიდიოდნენ. შემდეგ უჩაიამ მწეანე ბაზრისკენ ჩაუხეცა, ბარემ ღუდას ჩაყვამარბე ბიბსახურშიო. დანარჩენები სასწავლებლისაკენ გაუყვანენ. წასვლის წინ თეონამ უჩას ხელი წაჰკრა:

— არ დაგვიწყდეს, შვიდ საათზე სადგურში იყავი. ძილმა არ წაგძლოოს, ქარხანაში დაგვიანებას მიჩვეული ხარ.

— რას ამბობ, ზუსტად შვიდ საათზე იქ ვქნები.

იმ დღეს ჭუნისი ხაჭვანმა დლითვე მიაკითხა ქალაქის სამხედრო კომისარს, დათიკო ბახტაძეს კომისარიატში. კარგს არაფერს ელოდა, ვეონა, ისევ უკან გამომარბუნებო. მაგრამ დათიკომ, მოკრა თუ არა თვლი ჭუნისის, მხიარულად დაუქნია თავი. ჭუნისი ცოტა შეყოყმანდა, მაგრამ დათიკომ სიტყვაც წამოაშველა:

— შემოდი ბარემ, რას გაჩერებულხარ, კაბინეტში დათიკოს გარდა ორნი იყვნენ. კარლო ონიანს, ცხრაჯერის ტურისტული ბაზის ინსტრუქტორს, ტან-მორჩილ, კერათიან, შესახედავად სუსტ ახალგაზრდას კარვად იცნობდა. შესახედავად ჩანდა სუსტი, თორემ ომამდე საუკეთესო მოამსვლელი იყო. იქვე პავლე გოლიკოვი იდგა. ჭუნისი ორ-სამჯერ შეხვედროდა მას თავის უმცროს მეგობრებთან. ორთავეს მიესალმა და გაცვირვებულ შეჩერდა კომისარის წინ.

— ხაჭვანო, შენ მგონი მოამსვლელი ხარ, არა?

ბასუხი კარლო ონიანმა დაასწრო. იმდენი აქო, გააწიოლა კაცი.

დათიკო ბახტაძე ჩაფიქრდა: მერე დინჯად ასწია თავი და თქვა:

— თუმცა ვეგოლა სეანი მოამსვლელი არ არის?.. უნდა გავმზადოთ, მეგობრებო, ზეალ შვიდ საათზე გამყვებით სამხედრო ეშელონს თბილისისაკენ. თბილისში მოამსვლელთა დივიზია ყალიბდება. მაგრად უნდა დავცხოთ გერმანელებს კავკასიონთან. თქვენი იმედი მაქვს, არ შემარცხვენთ. ჩვენს ვასაწევებ პუნქტში სულ ათიოდე ცოცე შეგროვდა. აბა თქვენ იცით! — უცებ დაამთავრა კომისარმა და სამთავეს მაგრად ჩამოართვა ხელი.

მეორე დღეს ეშელონის გასვლამდე მთელი ნახევარი

საათით ადრე შეიკრიბნენ ვეგზლის შენობაში წამსვლელებიც და გამცილებლებიც...

თონას, ლამარას, ალიოშასა და ზურგიოს გული წყდებოდათ. კვი წარმოუდგინათ, უბაღლოდ როგორ გაძღვდნენ. საუბრისათვის თავი ვერ მოებათ. აღარ იყოლენ, რა ეთქვათ.

— რა დაგემართათ, კაცო, რა ცხვირები ჩამოგიშვათ.

— გაილია პავლე, — ნუ შიშობთ, მიეუნჯრეც ცხვირბირს გრემანკოვს და დავებუნდები. აქაურობა ისე მომეწონა, იქნებ ომის შემდეგ სულაც აქ დავსახლდე. ჩამოვიყვან დედაჩემსაც და ვიცხოვრებთ წყნარად. ომში ზეინკლობა იქნებ დამავიწყდეს კიდევ, არა უშვებს, აქ არა ხარბი? ცოტას წამამეცადინებთ და შორჩა!

ვეგზალში უჩა შემოვიდა, მიმოიხედა, პავლე და ალიოშა იოლად გამოარჩია აქრამიშულელებული ხალხის ზღვაში და მათუენ გამოემართათ.

სადგურზე ზარი ჩამოკრეს. კარლო ონიანმა ვეგზალი მოთავალიკო და ხმაშლია გამოაცხადა:

— აბა, ბიჭებო, მოვეშხალით.

მეგობრები საითაოდ გადაეხევიენ პავლეს. ყველას უნდოდა, გამოთხოვებისას რაიმე ტყბილი სიტყვა ეთქვა.

— თუ დაიკერი, უთხარი, ქუთაისის ჰოსპიტალში გამოგზავნონ. დედამ თქვა, პავლე მთელ ჰოსპიტალს საკუთარი შეილივით შეუუკრადო. ჩვენც დაგელოდებით.

— წერილების გამოგზავნა არ დავაგოწყედეს. — ჩაურთო ალიოშამ. ისე, მიიკ უთხრა, თორემ კარგად იცოდა, ფრონტზე ხზირად როდი მოიცილიდა კაცი წერილების საწერად. აგერ, რა ხანია მისი მამა კაკოიაც არ იწერება წერილებს.

— მთელ ბრიგადას მოგაწერე და კოლექტიურად წავიციოთხეთ ხოლმე.

თონას ლამარამ წაართვა სიტყვა:

— მერე, როცა გმირი ვახდები, ჩვენს ბრიგადას შენს სახელს მივანიჭებთ. რა კარგი იქნება: საბჭოთა კავშირის გმირის პავლე გოლიკოვის სახელობის „ქინკების ბრიგადა“.

— ამასობაში თქვენც კახელა ეშმაკები დაიზრდებით, სულ „ქინკებად“ ხომ არ დარჩებით, — გაილია პავლე, მერე ყველას გამოეთხოვა და კარლოსკენ გაეშურა. გვერდით მხოლოდ უჩა მისდევდა. ერთხანს ღუმდა, მერე ხმადაბლა ჰკითხა:

— კავკასიის ფრონტზე მიდხარ, ხომ?

— აბა, რა ვერ, ჩემო უჩა. ახლა ყველაზე მეტად კავკასიის ფრონტს უჭირს, მაგრამ საითაც უფროსები გვეტყვიან, იქით წავალი.

— შეიძლება ლენინგრადის ფრონტზეც მოხდეს? — უფრო დაუწია ხმას უჩამ.

— შეიძლება, რატომაც არა?

— იქნებ მაშაჩემიც შეგხედეს სადმე. რა არ ხდება ქვეყანაზე!

თუ შემხვდა, შენს ამბავს ჩავუტან. ნუ გეშინია, ვეტყვი, კარგ ზეინკალი დაგვაშეიქი. სინამ შე მამაშენს ეხნავ, ზეინკლობასაც ისწავლა.

— ჰო, ალბათ, ვისწავლი... ისიც უთხარი, რომ ვეგზალში გომაზე თეთონაც წავალ ფრონტზე. ვეღლები ლენინგრადში მოვხვდე. აუცილებლად მოვეძებნი... ის არ უთხრა, დედა რომ ავადმყოფობს.

— არა, კაცო, მავას როგორ ვეტყვი. ამასობაში დედაშენიც ხომ მოჩნება.

უჩა უცებ წინ წიხარა. პავლეს ლოყაზე უხებრულად აკოცა და გამოტრიალდა.

მეგობრები სადგურის მოედანზე ელოდნენ. ზუთივენი მშობრმად გაუდნენ გზას.

ესულენი დარბა.

თავი მერვა

დილით ლამარა საამქროს კარებთან ელოდებოდა „ქინკების ბრიგადის“ დანარჩენ წევრებს. ალიოშა, თეონა და ზურგიო ერთად გამოჩნდნენ. ყველაზე ბოლოს უჩა მოკდა.

— აბა, მომეყვით და არაფერი გაიკვირვით. — განაცხადა ლამარამ.

გოგოს თვალბო უციმციმებდა. ტურნებზე მომდგარ ლიმილს ვერ იკავებდა. თონას ხელი ჩაქიდა, თვანიანთ საამქრო თითქმის სირბილით გაატარა და მთავარ საამქროში გაიყვანა. დანარჩენებიც აჩქარებული ნაბიჯით მიჰყვნენ.

მიირბინეს და მაღალ ბეტონის კედელთან შედგნენ.

კედელზე ლამაზად გაფორმებული მოწინავეთა დფა ეკდა. ეს დაფა ადრეც არაერთხელ უნახავთ. ყოველთვის აღტაცებით უტყვიოდნენ მასზე გამოკოულ სურათებს. ამიტომაც ჭერ ოდნავ გაკვირვებით გადახედეს ერთმანეთს. მერე ყურადღებით შეთავალორეს საპატრიო დაფა და სიხარულისაგან სუნთქვა შეეკრათ.

სულ ბოლოს, მოწინავე ოსტატის, ვერა იოსელიანის სურათის ვვერდით, თეონა ნებიერიძის სურათი ეკიდა. ფოტო ძველი იყო, მეხუთე თუ მეექვსე კლასში გადაღებული, მაგრამ მასზე თეონა უფრო მხიარული, ჯანსაღი და ლომლიანი ჩანდა. ქვევით წარწერა ჰქონდა. მხატვარს დიდი გულმოდგინება გამოეჩინა, წითელი, მრგვალი ასოებით ლამაზად გამოეყვანა — „თეონა ნებიერიძე. საფაბრიკო-საქარხნო სასწავლებლის მერვეკლასელი, პრაქტიკანთა ბრიგადის ბრიგადორი. ბრიგადამ დეკადის გეგმა 300 პროცენტით შეასრულა“.

ხუთმა „ქინკამ“ ყიინით აიკლო იქაურობა. თეონა გაოგნებული და დაბნეული იდგა.

— რატომ მარტო მე? აკი მიეღმა ბრიგადამ შეასრულა გეგმა?

ბავშვებს გარშემო უფროსები შემოხევიენენ. თონას ულოცავდნენ, ხელს თანატოლივით ართმევდნენ, თანაც გაკვირვებით ათვლითერგდნენ აქ მილუელ, ფერმიხილ გოგონას, რომელმაც ასე დიდი პატივი დაიმსახურა. მერე საყვირის ხმა გაისმა და დაზგებიც ახმაურდა...

კარგად დაწყებული დღე მარც კედლად დამთავრდა.

ეკლს ბოლომდე ბევრი აღარ იყო დარჩენილი. დახ-
გაზე დეტალურ შეცვალეს და პირველ თლა ლამაზად და-
იწყო. ზურციკ წყლის ქაღალდს უმარჯვებდა. ალოშიზა ნამ-
ზადის შემოსატანად გვიდა. ყუთზე ჩამომჯდარი თეონა
ისვენებდა. უჩამ, როგორც კი თავისუფალი წუთი გამო-
ნახა, თავისი ეკრისისხე პაპართის დახვია და, როგორც
ლამარა ბეჭოდა, „გასაფუებლად“ ეზოში გაიძუწრა.

ბურთულშელა დაგროვდა და ლამაზა აჭყუაუნდა:
— კიდევ გაიპარა ხომ ის უჩანა-ბულდოგი? მეტი არ
იქნა ჩემი მტერი, მაგისაგან არც მუშა დადგეს და არც
მეომარი. რკინის ბურთულშელის თრეველა შეუქმლია და
ესეც ავიწყდება.

— კარგი რა, ლამარა, დააცალე ბიქს, მიეჩვიოს, ხომ
ხედავ, ცილობს. — გამოქვამავა თეონა უჩას, წამოდ-
გა და ისე მუთლოდნულად დაებალიანა რკინის ნათალე-
ბით სასეც ყუთს, რომ ზურციკმ წყლიანი მილის ვადა-
გდება და მიშველება ვერ მოაწრო. ცოტაზე წამოწია
კიდევ ყუთი, მაგრამ ბოლომდე ვერ აიღო. თავებურ და-
ეხვა, ქალღღიღით გაითურდა და ჩაიკეცა.

— რა არის, გოგო, კუთა ვეღარ უნდა ისწავლო? —
დაკივლა ლამარამ. — რად გინდა ეს ამხელა სახედრე-
ბი, რკინაც თუ შენ ათრივ?

ლამარა კიდევ აპირებდა რაღაცის თქმას, მაგრამ დაი-
ნახა, რომ თეონა ფეხზე ვეღარ დგებოდა, რაღაც უცნა-
ურად ჩაზხოზილს წინ გაწვილი ხელებზე დაედო თავი
და მხრები უტაცაებდა.

მეშაობა შეწყდა. მთელმა სამაქრომ „ჰინეების ბრი-
გადასთან“ მოიყარა თავი. გულშეღონებული გოგო მოა-
სულდერეს, მაგრამ ფეხზე დადგობა ვეღარ შეძლო. სას-
წრაფოდ დახმარების. მანქანა სირბინის კოილით მოვარდა
დებოს კარებთან. ექიმმა ყურადღებით გასინჯა სამაქროს
უფროსის კაპიტენტში სავარძელზე მისვენებული გოგონა.

— საშიში არაფერია. ფიზიკური დაღლილობისა და
ნერვიული დამახულობის ბრალი უნდა იყოს. ორი-სამი
კვირა დასვენება, წოლითი რეჟიმი დასჭირდება, თქვენ
კი, — მიტარუნდა სამაქროს უფროსი პეტრე შიანს, —
თუ არ შეწყუბნებთ, პოსტიტალში დარეკეთ, ქალბატონ
ნუნუს შეატყობინეთ ქალიშვილის ამბავი.

პეტრე მყისვე ტელეფონისკენ გაიქცა.
სანიტრებმა საკაცე შემოიბანეს, მაგრამ ალიოშამ არა-
ვის დაანება. ბუმბულივით აიტაცა გოგოს მსუბუქი სხე-
ული და ფრთხილად, ფეხბაყრფით გაემართა სასწრაფოდ
დახმარების მანქანისაკენ.

ლამარა მანქანაში მოთავსდა თეონასთან ერთად. ალი-
ოშა, ზურციკო და უჩა სირბილით შეუყვენს საფრჩხილის
აღმართს. გულამოვარბუნებმა ის იყო მიობრინეს თე-
ონას ეზოს კარებთან და პოსტიტლის მთავარი ექიმის
მანქანაც შეჩერდა ჰოსპიტალთან. მანქანიდან იგორ მიხაი-
ლოვიჩი და ნუნუ გადმოვიდნენ. ზურციკმ დამამშველ-
ბელი სიტყვების დადევნება მოასწრო:

— ექიმმა, საშიში არაფერიაო, ნუნუ დედა.

მთელი თეთრი ისანმნის ქუჩა ნებებრიძეების ჰოსპიტალ-
თან შეიყარა. ეზოში ჩასვლა ერიდებოდათ. ლამარა

ოთახიდან აღარ გამოსულა. ბიჭები შევარდისფერებულ
უნძანის ძირას ისხდნენ და სახელდაბლო ჰარსკუნულს
დამოთარებებს ელოდნენ.

უჩამ მსხვილ პაპართის გაახვია, სამაქროში გამოშე-
შეკებულა ჩვეის მიხედვით ბიჭებს გაეცალა, ეზო შე-
ათვალვირა. სახლის თვალღობა მოცილებული კიბის ძი-
რას მიიკუნტა და გააბოლა.

სწორად აღ დროს გამოვიდნენ აივანზე იგორ მიხაი-
ლოვიჩი, ნუნუ და სასწრაფოდ დახმარების ექიმი. კიბის
თავზე შედგნენ და საუბარი გააბეს. მეერე ნუნუმ კოლე-
გები ჰიშტარამდე მიაცალა, მადლობა ვადაუხადა, უნძანის
ძირას მდგომ ბიჭებს გაუღიმა და სახლში შებრუნდა.
ლამარა გამოვიდა, მეგობრებს მიუხალოვდა და თქვა:

— წავიდეთ ახლა. თეონასთან შესვლა მარცხ არ შეიძ-
ლიდა. დასუტრებულა და უნდა დაიძინოს.

კიბის ჩრდილს უჩა გამოეყო და მეგობრებს აედევნა.
ძალზე შეწყუბებული ჩანდა. თეთრი ისანმნის ქუჩის ბო-
ლოს, სანამ ერთმანეთს გამოემშვიდობებოდნენ, უჩა
იხედა დაიხარა, ბომბორა თავი იხალღიანდა გადააქნია
და ამოლოვდა:

— იციო, რა თქვა იგორ მიხაილოვიჩი?
შეჩრდილნენ და კითხვით შეხედეს თვალეში.

— გაძლიერებული კვება სჭირდებაო. რძე არის აუ-
ცილობელიო. ყველი, კარაქი და მისთანებობი. გლუკოზას
შე თვითონ მოგიხებრებთ ცოტაოდნეს, მაგრამ საკევის
საქმეს რა მოუხებრებთო, წუნდა.

ყველა ერთმანდა დაწალოვდა.
ალიოშა ერთხანს ღმედა. მეერე ზურციკსკენ შეტრიალ-
და და გადასრია თქვა:

— რძისა და ყველის საქმეს ჩვენ მოვაგვარებთ, შე და
ზურციკო. კვერცხებსაც ვიშოვნით.

— რას ამბობ, ალიოშა, რძე, ყველი და კვერცხი სად
გინდა იშოვნო? — ჩაერია საუბარში აქამდე მდუმარე
ზურციკო.

— რადგან ვთქვი, ვიშოვით კიდევ. — ალიოშამ ზუ-
რიკოს ხელი სტეცა, ზარბაზნელების ბაღისკენ გაიტაცა.
ნადების ძირას, ძელსკამზე ჩამოსხდნენ.

— დედაშენი გააფრთხილე, ზურციკო, ახლავე კურსებ-
ში უნდა გაიქვეთ.

— ეგ მეც ვიფიქრე, მაგრამ ყოველდღე კურსებიდან
ხომ ამ ატარებ რძეს? კარგი, ბატონო, პასიკო ბიკოლამ
კვერცხი და ყველი იქნებ მოგეცეს, მაგრამ რძეს რას
მოუხებრებ?

— ეგ შე ვიცი. ოც წუთში მატარებელს გადის და,
თუ კაცი ხარ, ამხელა გზას ფეხით ნუ მანახწალებ. ბი-
ლეთის ფული გამოართვი დედაშენს. შენთვის, თორემ
მე კურსების მატარებელზე ბილეთი რომ ავიღო, კონდუ-
ქტორის სიცილით მიგეღობა.

— კარგი, რა ღირს ბილეთი?

— სამი მანეთი. მარტო იქითობას. აქეთ ფეხით წამო-
ვალთ.

გვიანი საღილობა იყო, როცა კურსებში ავიდნენ. პა-
სიკომ სიხარულით ცას მოჰკიდა ხელი. ალიოშამ შორი-

— კვერცი მთელი კალათა მაქვს, შვილო, დაჯენას ვაპირებდი. წაიღე, მაგაზე მარა რაქს რა მოუხუტარხით?

— დედა, თონას რომ რამე მოუვიდეს...

ალიოშამ ისეთი თვლებით გადახედა დედას, რომ პასიკოს გული ჩაეფუფქა. დედა იყო და ნახევარ სიტყვაში ხვდებოდა შვილის ნაახრევს. ერთხანს დედმა, მერე ხმადაბლა ამოიხრა და ისე გაიღიმა, თითქმის მზემ გამოაშუქაო.

— შენ შეგარცხვინა დმერთმა, ვერ იტყვი, ბიჭო, სათქმელს? მე რა მიჭირს, შვილო, მარტოხელა ქალი ვარ. ერთი კარხანა ლობიოთი და ჩიჩილაყა ფხალითაც გავიტან თავს. წაიყვანე, აგერ, ჩვენი ჭრულა. ეზოში დასამშელი ადგილი თუ აქვთ, სხვა არაფერი უჭირს. ზაფხულია, აწი მაგის საქმელ ბალახს და ფოთლებს საფინჩიაზე თუ არა, კხათაივე მინც მოძებნით...

მერე ღინჯად მიდიოდნენ ქუთაისისაკენ ზურიკო და ალიოშა. სახელურში აქეთ-იქით ჩაეკიდებინათ ხელი კვერცხებით სავსე კალათისათვის და ფრთხილად მიჰქონდათ; მიდიოდნენ და ჭრულას მიდევნიდნენ. გატენილი. სავსე ცური პატარა ტიკორასავით ეკიდა ძროხას. გამოწყველც არ დანებდა ალიოშამ დედამისს, იქნებ თონას ახალმოწყველილი რძე ესიაიმოვნოსო.

ჭრულა თეთრი იასამნის ქუჩის ხუთ ნომერში შედგნენ, ხასლის უკან გაიყვანეს და კარალიოკის ტანმორჩილი ხის ძროხა მიიბეს. აბა, მაშინ აჯცდა აურზაური! ჯერ ბაბუცამ შეიკხადა. ძროხა და მისი ფუნები გვაჯცდა ახლა წწორედო. კარგა ხანს კაპასობდა, მაგრამ ზურიკომ რომ აუხსნა, თონას თუ ყოველდღე ახალი რძე არ ვსავით, არ მორჩებო. მყისვე ჩაიკმინდა ხმა. ის კი არა, დაბნეულ და გახარებულ ნუნუს პირველმა შეაგება სიტყვა:

— ოღონდ ჩემი თონა კარგად იქნებოდეს და, ხმას არ გავიღებ. თუნდაც ეგ ძროხა აგერ ჩემს საწოლ ოთახში დამიბითო.

შეზობელმა ლაღო წითურმა გაღმორბინა. იმნაც დააიმედა ნუნუს:

— ხვალვე ისეთ პატარა, კოხტა გომურს ავიშენებ, კაცის თვალი ვერაფერს ნახავს უკეთესს. არც წვიმა შეაწუხებს, არც ქარი. ხის მასალა მაქვს. რომ გახსოვს, ოთახის მიშენებას ვაპირებდი. ახლა მაგისთვის ვილას სცალია. ჩემი ბიჭი ცოცხალი დამიბრუნდეს და ოთახს ერთს კი არა, ხუთს მოვაშენებ.

ცრემლმორეულმა ნუნუს ალიოშა მიიზიდა, შუბლზე ვერ მიწყვდა. ნიკაზე აკოცა და გულაჩუყებულმა ჩაილაპარაკა:

— მოწყველა მინც ვიცოდე, ეს ოხერი.

შეზობელი ეზოდან დაბალ ლობზე თინა შირიქიძემ გამოიძოო თავი.

— მაგაზე რა გადარდებს, ჩემო ნუნუს. აგერ არა ვარ? ყოველ დღეა-საღამოს გადმოვალ და გამოგიწვევლი. ერთი ქოთანი გამომიტანე.

17/59

დან მოუარა დედამისს. თონაზე ისედაც ბევრი ჰქონდა ნალაპარაკევი. ახლა ხომ აქო, ცაში აიყვანა.

ბოლოს საუბარი თონას ავადმყოფობის ამბით დაამთავრა.

— ექიმმა თქვა, ყოველდღე ახალი კვერცი და რძე თუ არ ექნა, შეიძლება ვერც გადაიტანოს ეს ავადმყოფობა, ისეა დასუსტებულიო.

ქ. შარვაშიძის სახ. ს. ა. ს. ს. საავტორო უფლება © 1959 წ. ა. დ. ა. ო. თ. შ. ა.

თენამ ქვეყანა დაქცია, ჩემი ჭრელა დამანახეთო. ნუნუ გაუყვარდა, მაგრამ არაფერმა გაჭრა. ბოლოს თოჯინასავით გაახვიეს შალის საბანში, ალიოშამ პატარა ბავშვივით აიტატა, ეზოში გამოიყვანა და სკამზე ჩამოსვა. უყურებდა თენა ჭრელას და ისე იღიმებოდა, თითქოს ავად არც ყოფილიყო.

იმ დამეს ყველამ კარგ გუნებაზე დაიძინა თეთრი იასამინის ქუჩაზე.

თახი მცხერბ

მისი მიიწურა და სასწავლებელში გამოცდები დაიწყო. თენამ, თუმცა სასწავლებელში კი გაყოლა გაუცდა, ხუთებზე ჩააბარა. არც ლამარასა და ზურციკის დაწყებითი გული. ალიოშამ ექველას წააშარა ზაფხული. ალგებრაში ორიანი მიიღო და საშემოდგომო გამოცდა გამოყვა. მერე მთელი ზაფხული ისე გაატარა, ხან თენა უჯდა ვეფერით, ხან ლამარა და ხან ზურციკო. ოთხივენი ერთმანეთზე უფრო გაწვალდნენ, მაგრამ ბარემ წინასწარ გეტყვით, საშემოდგომო გამოცდა შესანიშნავად ჩააბარა. პროკოფი მასწავლებელი ჭერ შეეცოყმანდა და იკვირანად შეეკითხა: „ბილეთი ხომ არ გქონდა დანიშნულ-

ლო?“ მაგრამ დამატებით შეკითხებზეც რუმ მშვენიერად ვასუხი ალიოშამ, პირველი გამოცდასა და წინააღმდეგობაში ოთხიანი ჩაბატა და წინააღმდეგობა — დიდ არს, უფალო, სახელი შენით“. მერე სამასწავლებლოში ხუმრობდა: „ამ მამაძღლებმა, მგონი, რაღაც მიხიბანკლეს, ალიოშა ციხელაშვილი შემეცივლესო...“ მაგრამ ამბებს ცოტა წინ გაუესწარიო. ეს ზაფხულის მიწურულს მოხდა, სწავლის დაწყება უკვე მოახლოებული რომ იყო. ზაფხულის მიწურულს მეორე დღის შესანიშნავი ამბავიც მოხდა — უჩა ჭარში წაიყვანეს. მართალია, თვითონ დიდი იმედი ჰქონდა, კომისარი დამპირდა, ლენინგრადის ფრონტზე გაგზავნიო, მაგრამ, როგორც ჩანს, დათიკო ბატამეს უმალესი მთავარსარდლობა სამხედრო ძალების განაწილების საქმეში ბევრს არაფერს ეკითხებოდა. უჩა შუა აზიაში გაგზავნეს, უმცროს ოფიცერთა მისამზღებელ სამხედრო სასწავლებელში. ხუმრობდა, იცის მთავრობამ, სწავლა ნამეტანი რომ მიყვარს და ამ ომის პერიოდშიც ადარ მომადიანია.

სფაბრიკო-საქარბნო სასწავლებელში გამოცდები მიიწურა. იენისის ბოლო დღეები იყო, როცა დირექტორმა სარდიონ კახანაძემ მერვეკლასელები ნიშნების გამოსაცხადებლად საერთო კრებაზე დაიბარა.

კრებაზე სარდიონმა ყველას მოულოცა მერვე კლასის დამთავრება. შრომით საქმიანობაზე ილაპარაკა. ისიც ახსენა, ორი თუ სამი ორიანი დაიწერა გამოცდაზე, მაგრამ, იმედი მაქვს, საშემოდგომოდ მომზადებული მოვლენ და კლასის ასპროცენტინი მოსწრება ექნებათ. გვარი არაუცხი დაუსახელებია და თოჯინა ბრიგადის წევრებსაც გულზე მოეშვით. ალიოშმა ორიანის ამბავი ისედაც მთელმა კლასმა იცოდა, მაგრამ დირექტორის პირიდან ამ ამბის გაგონება არ უნდოდათ.

შუა ლამპარაკში იყო სარდიონ კახანაძე, როცა ოთახის კარი გაიღო.

პეტრე შხიანი და ქალაქის კომისარი დითეო ბატაძე შემოვიდნენ. პეტრეს დანახვა არ გაეცინებოდათ, თუმცა არ ელოდნენ. დათიკოს გამოჩენა ნამდვილად მოულოდნელი იყო. კლასი აჩურჩულდა. დირექტორმა ახალმოსულებს ხელი ჩამოართვა, მაგიდასთან მიიწვია და სიტყვა განაგრძო:

— კარგად რომ იზრომეთ, ამაზე უკვე გელაპარაკეთ. განსაკუთრებით ნებეირიძის ბრიგადის წევრებმა გამოიჩინეს თავი. არა, გული არ გეტყინოთ, ყველამ ძალიან მოინდომეთ, მაგრამ ნებეირიძის ბრიგადის რაციონალიზატორულმა წინადადება დიდი მოგება მოგვცა. ამხანაგი პეტრე მეუბნებოდა, ფრონტის დაცვების შესრულება „ქინკების ბრიგადის“ დაფინანსებლად ძალიან გავეციოდებოდაო. მინდოდა თვითონვე ეთქვა თავისი სათქმელი პარტიკემულ პეტრეს, მაგრამ მე მოხოვა, მაინცდამაინც ლამპარაკის ოსტატი არა ვარო და შენ თვითონ მოახსენე ბავშვებსო. ჰოდა, რაღა ბევრი გავაგრძელო, ქუთათისის დღის ხელმძღვანელობამ გადაწყვიტა, საზაფხულო არსადღევებიდან დაბრუნების შემდეგ შრომის დამკვერლის თენა ნებეირიძის ბრიგადა ორთქლმაკლეების შეკეთებაზე გადაიყვანოს.

სარდიონს ეტყობოდა, კიდევ ჰქონდა რაღაც სათქმელო, მაგრამ ამის შემდეგ ვინღა გააჩერებდა ბავშვებს. ისეთი ურიამული, ტაშისცემა და ვაშას ძახილი ატეხეს, პეტრე უღვაშებში ილიმებოდა და ალერსიანი თვალებით მისჩერებოდა „ჭინკებს“. დათიკო ბახტაძემ დამუშტული ხელები ერთმანეთზე დაელო, ხელ ვეება ოთხკუთხედი ნიკაბი ჩამოეყარნო და სადღაც მალღა იყურებოდა, არც ესმოდა, რა ხდებოდა გარშემო. თეონა, ალიოშა, ლამარა და ზურციკო სიხარულისაგან აპილპილებულნი, უნებურად ფეჭზე წამოდგნენ და აღარ იცოდნენ, საით დეშალათ სიხარულისაგან აელვაჭებული თვალები, სარდიონ კაპანაძემ ერთხანს სცადა აერიამულებული ბავშვების დამშვიდება, მაგრამ ვერაფერი მოახერხა. არა, თეითონაც ხმას არ უწევდა, ღმიღმორეული გადასქვროდა მღელღვარე კლასს, თორემ რა გაუჭირდებოდა ალბათ იეჭირა, უფრო სასიხარულო რაღა შემიძლია ვთქვაო, ხელი ჩაიქნია და პეტრესა და დათიკოს მოუწდა გვერდით.

კრება თიქვის დამთავრდა. მაგიდასთან მსდომ უფროსებს ერიდებოდნენ, თორემ ბავშვებს ახლა შენობაში რა გააჩერებდა. დათიკო ბახტაძემ სარდიონს მიუბრუნდა, წყნარად ჰკითხა, მეტი ხომ არაფერი გაქვს სათქმელი, ბატონო დირექტოროო, და როცა უარის ნიშნად სარდიონმა თავი გააქნია, ხმამაღლა დაუმატა:

— მაშინ, თუ შეიძლება, მე შთქმევინებ ორიოდ სიტყვა.

სარდიონი ფეჭზე წამოღდა. მისი შუბლის შეკვრა და თვალიანი ერთი გადაელება საკაპარისი გახდა, რომ სიჩუმე ჩამოვარდნილიყო.

— ახლა სიტყვა ეძლევა ქალაქ ჭუთაისის სამხედრო კომისარს, ლენინის ორდენისან, მაიორ დათიკო ბახტაძეს.

დათიკო აღდა, ჯიბიდან სათვალე ამოიღო, ვარგა ხანს წმინდა, მერე საქალაღე გახსნა, რაღაც ფურცელი ამოირჩია, წინ დაიდო, თავი ასწია, ბავშვებს გადახედა და დაიწყო:

— მეგობრებო, თქვენთან დღეს ფრიად სასიამოვნო მისიით ვარ მოსული. უნდა შეგატყობინოთ, რომ ფონტისათვის დიდი დახმარებო გაწვერისათვის და თავდაღებული შრომიით მამაციკომისათვის სარდიონის ბრძანებით საბრძოლო მელდით „კავკასიის დაცვისათვის“ დაჯიღღღებულნი არიან...

დათიკო ბახტაძემ ხელში ქიღაღდი აიღო, კიდევ ერთხელ გადახედა დაღებულ მსმენელებს და ახლა უკვე კითხვით განავრძო:

თეონა კაპიტონის ასული ნებეირიძე,
ლამარა ვლადიმერის ასული ლომიძე,
ალიოშა იოსებოს ძე ცხეღლაშვილი,
ზურაბ იოსების ძე ტყეშელაშვილი,
ბავლე ნიკოლოზის ძე გოღოკოფი...

სკობია აქ დაღვათაფრთი ჩვენი თხრობა, თორემ იმ ამბის აღწერას, რაც მაშინ ჭუთაისის № 4 საფაბრიკოსაქარხნო სასწავღღებლის საერთო კრებაზე ხდებოდა, რა კალამი შეძლებს.

ხალხთა ეპემპრობის პერჯი ხარ შენი

ჩვენი სჯავარია
ქსანონების სსრ
საბავშვო ჟურნალი
„კიონიკი“

მომგლიური სკოლა

ბაღში, პატარა, რიყის ქვის ღუბელში შემა ტაყუნობს, ტაყუნობს და ნაპერწყლებს ისკრის..

დროდადრო აღუბლის წეწს მივიკითხვეთ. აღუბალი ამხე ბაღშია. გასულ შემოდგომზე ანდრესმა თავისი ხელი დაკრიფა. ახლა ხეებს უკანასკნელი ყვავილი სცივიათ. გაზაფხულშია. სრულიად ჩვეულებრივი, მაგრამ ამხე დროს თავისებური გაზაფხული.

ცოტა ხნის წინ ანდრესის ღვდამ შეახსენათ, უკვე ძილის დროაო — რა თქმა უნდა, აბიტურიენტებმა გაზაფხულზე ძალია უნდა მოიკრიბონ, დღეს კი კიდევ ერთმა გამოცდამ ჩაიარა ბედნიერად...

კიდევ ორჯერ მოუხდებთ სავაზოცლო მაგისტრის მისხობა. კიდევ ორჯერ და შემდეგ კი მოულოდნელად ყველაფერი სულ სხვანაირად

წავა, ვიდრე აქამდე იყო თერთმეტი წლის განმავლობაში.

— ნამდივად უცნაური გრძობაა, — ამბობს ვეე, — შერვე. მეცხრე და მეათე კლასში კი დასასრული ასე შორს გვსწავებოდა! ხანდახან ვფიქრობდი, ნეტავ, როდის დამთავრდება ეს ტანჯვა-წამება-მეთქი. ახლა კი როგორღაც არ შემიძლია დავიჯერო, რომ სკოლასთან სამუდამოდ მომიწეს დამშვიდობება.

— დიხ, — დავთანხმა მათი, — მაშინ ყველაფერი უფრო ნათელი იყო, მეცხრე კლასში ზუსტად ვიცოდი, რა უნდა გამოვსულიყავი, ახლა კი აღარ ვიცი. გინდათ, გულაბდილად ვითხრათ, რისი გაეკეთება მინდა შემოღობაზე? მინდა შშობლიურ სკოლაში შევიდე, ფანჯრის მხარეს რომ რიგია, იქ უკანასკნელ მერხზე დავჯდე და წიგნი ვადავშალო.

— იცი, როდის ვამიჩნდა ეს მშობლიური სკოლის შეგრძნება?

— კითხულობს ანდრესი. — მაშინ სწორედ მერვე კლასი დავამთავრეთ. მეორე თუ მესამე წელი იყო, რაც სკოლის სასულე ორექსტრში ვუჯრავდი. ყოველ გაზაფხულზე ერთმანეთს ვუთავსებდით შრომას და ბანაკში დავსვენებდს. ცვხოვრობდით მეურნეობაში, რამდენიმე საათს მინდორში ვმუშაობდით, შემდეგ კი ვუჯრავდით. ერთხელ, მთელი ორექსტრით წავედით ლაშქრობაში. გავგრძობდით სადღაც სადგურის მახლობლად, მე და რაინი ცეცხლთან ვმორიგეობდით და მომავლის გეგმებს ვაწყობდით. ის შემოდგომაზე ტექნიკუმში აპირებდა ჩაბარებას. მაშინ უცებ ვიგრძენი, რომ ნამდივად ვერ შევძლებდი სადმე სხვა სკოლაში, ახალ კოლექტივში მისკლას. იმიტომ კი არა, რომ მე შინიდან მოშორებისა შემეშინდა. ახალგაზრდებს ხომ დამოუკიდებლად ცხოვრება რომანტიულად ეჩვენებთ, ვიდრე შინ დიდ-შამის ფრთას ქვეშ ყოფნა. თანაფასკლებზე მწყუნებოდა გული, მასწავლებლებზეც და

ზუსტად არ ვიცი კიდევ რაზე...

ლი ბიჭებს ჩაფიქრებული უსვენდა. ახლა ის საკმაოდ მოულოდნელ აზრს გამოთქვამს:

— იცი, რა თქვენს ორივე შშიშარა ხართ შენ, ანდრესი, მერვე კლასის მერვე უბრალოდ შეგვემინდა ახალ გარემოში მოხვედრა. მათის კი ამისი ახლაც ემინია. რა თქმა უნდა, მშობლიურ სკოლაში თქვენთვის ყველაფერი ნაცნობია, ყველაფერი იცი. მივალითად, თუ თქვენ კრებიდან ვაპარვა გინდათ, მშვენიერად იცი, რომ შინ შეუქმნევლად წასვლა ფიზკულტურის დარბაზის გასახდელიდან შეიძლება და თუ რომელიმე საგანში ძალიან გჭირდებათ კარგი ნიშანი, მაშინ ზუსტად იცი, რა უნდა გაითვალისწინო. ერთი სიტყვით, ნებისმიერ დროს იცი, როგორ უნდა მოიქცეო. ახალ ადგილზე თქვენ ეს არ ვეცოცხნებთ და სწორედ ეს გაშინებთ.

ბიჭები აზარტში შევიდნენ. ლის ვერაფერიც ვერ გაუგია. ევემპ ბიჭებს დაუჭურა მხარი:

— გახსოვს, ლი, რა სთქვი შენ, როდესაც სკოლის დირექტორი ახალი სკოლის მშენებლობაზე გვესაუბრებოდა? შენი სურვილი იყო, რომ სკოლის დამთავრება ძველ შენობაში მოგვეწყო. და შენ სწორედ რომ მართალი იყავი. ჩვენ, რა თქმა უნდა, ვგრძობთ, რომ ძველ შენობაში სიფიქროვეა და გულში კიდევაც გავშურს, როდესაც სხვა სკოლის ფართო საკლასო ოთახებს ვუჯუჯრებთ. შურით, შეიძლება გეშურდეს კიდევაც, მაგრამ საყუთარი სკოლის შენობა მაინც არ ვვიმომბა.

მე მახსოვს, როდესაც საცხოვრებელი ადგილის გამოცვლის გამო, სკოლაში საკმაოდ შორიდან მიწვედა სიახული. რა თქმა უნდა, უფრო ადვილი იქნებოდა, სადმე ახლოს მესწავლა, ამის შესახებ სახლშიაც ხშირად იყო ლაპარაკი და მაინც ჩვენი სკოლა დავამთავრე.

წონა მხატვართა კონკრსი
ასხალზე ხატვაში

მაშ რ ხდის სკოლის მშობლიუ-
რად?

ლი: — რ ხდის სახლს მშობლიუ-
რად? აქ ჩვენ ახალი და ძველი სკო-
ლის შენობებზე ვლაპარაკობთ, სა-
ხლშიც ასეა: ერთს უფრო ფართო და
მყუდრო ბინა აქვს, ვიდრე მეორეს.
მშობლიური სახლი კი ყველას მხო-
ლოდ ერთი აქვს. თუმცა ხანდახან ნა-
წყენი ხარ მშობლებზე, რომლებიც
შენი აზრით შენზე არ ფიქრო-
ბენ და გიკრძალებენ იმას, რისი გა-
კეთებაც შენ ძალიან გინდა. შეიძლე-
ბა, მასწავლებლებზეც იყო გაბრაზე-
ბული, მაგრამ შემდეგ ხედები, რომ
უფრო ზშირად ისინი მართლები იყე-
ნენ.

ანდრესი: — იმაზეც ბევრია და-
მოკიდებული, თუ როგორი სკოლაა.
მე მგონია, რომ ისეთი სკოლიდან,
რომელიც სულ რაღაც ერთი-ორი
წელია არსებობს, წასვლა უფრო ად-
ვილია, ვიდრე ისეთიდან, როგორიც
მაგალითად, ჩვენია.

ევე: — ადრე შენ ამბობდი, რომ
ყველაზე მეტად ორკესტრის საპარა-
დო ფორმაზე გწყდებოდა გული. ეს
შეიძლება მართლაც ასე იყოს, მაგ-
რამ თუ დაფიქრდები, ძალიან ბევ-
რია ისეთი შემთხვევა და საგანი,
რომელთა გარეშეც შეუძლებელია
ცხოვრება. ახლა ჩვენები კომპიუტერ-
ული აქტივის ბანაკში არიან. რო-
გორ მინდოდა იქ ვყოფილიყავი!
როცა წიგნებთან ვიჯექი და ძალი-
ადებისათვის ვემზადებოდი, ძალოუ-
ნებურად ბანაკზე ვფიქრობდი.

მატი: — ხომ მართლაც ბევრია
ისეთი რამ, რაზედაც უარის თქმა არ
გინდა. მე მამდივოდ ძალიან დამაქ-
ლდება ჩვენი კომპიუტერიული
კლუბი, გამოსაშვები გამოცდების დროს
კამათში გატარებული საღამოები,
მაგრამ იმაზე ფიქროცი, რომ მშობ-
ვალში ჩვენ ყველაფერ ამას უნდა
მოეკლდეთ, არ არის სწორი. აღ-

ბათ, მომავალშიც ბევრი საინტერე-
სო რამ გველოდება.

ევე: — და მაშინ ვიფიქრებთ, ნე-
ტრე როგორ ვძლებდით აქამდე ყვე-
ლაფერ ამის გარეშე.

მატი: — უსათუოდ ვიფიქრებთ.
სკოლისა და სტუდენტობის წლები
რომ ყველაზე კარგი წლებია, ამას
ამბობს ყველა, ვისაც ეს წლები უკ-
ვე გამოუვლია.

ლი: — მე კი ვფიქრობ, რომ რაც
უფრო მეტს შრომობ და ზრუნავ
სკოლაზე, მით უფრო ახლოებილი
ხდება ის შენთვის.

ამაში ლის სხვებიც დაეთანხმნენ.
მოაგონდათ სკოლის პარკში დარ-
გული ხეები. მატის მაშინ სამი ნი-
ჩაბი გაუტყდა — ისეთი ქვიშიანი
მიწა იყო. ახლა ის ღიმილით ფიქ-
რობს, რომ ზოგიერთი ნიჩაბი შეიძ-
ლებდა მთელიც დარჩენილიყო, მას სა-
კუთარი ძალის ჩვენების ასეთი დიდი
სურვილი რომ არ ჰქონოდა. გაისხე-
ნეს, როგორ გადააკეთეს სკოლის
სპორტსმენმა ბიჭებმა სოფლის ძვე-
ლი შენობები საზაფხულო სპორ-
ტულ ბაზად, როგორ დაეხმარნენ სა-
რაიონო სპარტაკიდაზე სკოლის
მძლეოსანთა გუნდს გამარჯვებაში.

კიდევ ბევრი ისაუბრეს იმ სადა-
ვოს ლემელთან: მასწავლებლებზე,
თანაკლასელებზე, იმაზე, რაც უკვე
გაკეთეს და იმაზეც, რასაც მხოლოდ
აპირებდნენ.

დრო ხელში შემოეპარათ. ლემელ-
ში შეშისაგან მხოლოდ ნაყვერჩხლე-
ბილა დარჩა. ხვალ კი ისევ წიგნებს
უნდა მიუხსდნენ.

ლი წამოგა:
— დავიშალოთ — ამბობს იგი. —
ჩვენ ხომ სხვა დროსაც შეგვიძლია
შევიცოდიოთ.

შშობლიურ სკოლაში ყოველთვის
შეიძლება შინაურ კაცად დაბრუნდე,
მერე რა, რომ თავზე სკოლის მოს-
წავლის ქუდი აღარ გვეხურება.

ზოგიერთს, ალბათ, აინტერესებს
რომელი სკოლა დაამთავრეს ლიმ,
ევემ, ანდრესმა და მატემ. საქმე იმა-
შია, რომ კოველივე ზემოთ დაწე-
რილი გამოთქმეს შესატყვისი კლა-
სების მოსწავლეებმა, რომელთა
მხოლოდ სახელებია შეცვლილი. აქ
გამოთქმული აზრები ეკუთვნით:

პიარნუს მე-4 საშუალო სკოლის,
ტარტუს მე-10 საშუალო სკოლის,
პილტსამას საშუალო სკოლის, ტა-
ლინის მუსიკალური სკოლის კურს-
დამთავრებულებს. ყველაფერი სიტ-
ყვა სიტყვითაა გადმოწერილი ზუს-
ტად ისე, როგორც მანერტოფონის
ფირზე იყო ჩაწერილი.

ოსპარ ტანერი

თავის
ხანდა
ბინა
საინ
როსანა,
ალისა
ს.წლიანი
სქოლა,
წაღანი.

პირი ჩვეულებრივი გოგონა გარდა ქანდა

ის ჩვეულებრივი გოგონაა. გამხდარი. თმა ორი ბდიითი აქვს დამაგრებული. დიდი თავისფერი თვალები და ჭორფლი ცხვირზე მას ეშმაკურ და მზიარულ გამომეტყველებას აძლევს. აცვია მოსაწავლის ფორმა, უკეთია პიონერული ყელსახვევი.

- როგორ ჩაიარა დღემ სკოლაში?
- კარგად.
- ყოველთვის ასეა?
- არა, ყოველთვის ასე არ არის, დღევანდელი „კარგად“ ნიშნავს, რომ ისტორიასა და მათემატიკაში ხელეობი მივიღე, რაზემულის სამუშაო გეგმა მზადაა, განწყობილებაც მთელი ორი დღის განმავლობაში შესანიშნავი მქონდა. მაგრამ ყოველდღე ასე კარგად როდი მიდის საქმე სკოლაში მე მხოლოდ ნიშნისათვის არ ვსწავლობ, მაგრამ „დამაკმაყოფილებელი“ სწორედ ის ნიშანი, რომელიც მე თვითონ არ მაკმაყოფილებს.
- სასკოლო მუშაობის დადებითი და უარყოფითი მხარეები?

ჩემი საყვარელი საგნებია ისტორია და გეოგრაფია. განსაკუთრებულ ყურადღებას ითხოვს მშობლიური ენაც. რაც შეეხება წერით სამუშაოებს, აქაც ხანდახან შეცდომა გამეპარება ხოლმე. ზოგჯერ ეს ენის კანონებს უცოდინარობის ბრალად, ზოგჯერ კი უზარალოდ უყურადღებობისა. დარწმუნებული ვარ, რომ მოსაწავლის მხრიდან საგნის სიყვარული, თუ სიტყვული უპირველეს ყოვლისა მასწავლებელზეა დამოკიდებული. ჩვენი კლასის ზელომძღვანელის ვიჟი კონკრეტულად ვიტყვი, რომ ბედმა გავგვიღობა. მისი გაკვეთილები მეტად საინტერესოა, მაგრამ ამევე დროს მასწავლებელი მომზოზოვინებდა. მეოთხე კლასიდან მოყოლებული, არ მასსოვს არც ერთი ღონისძიება, რომლის მომზადებში მას ჩვენიდან ერთად არ მიეღოს მონაწილეობა. სულ ერთია, იქნებოდა ეს საზღირის სამხედრო თამაშები, კონკალი, ლაშქრება თუ უზარალო შეკრება. თუკი რომელიმე ჩვენთან დახმობა სჭირდება, ყოველთვის შეუძლია თავისი გასაკვირი მასწავლებელს გაუზიაროს. მოკლედ რომ ვთქვათ: ის სწორედ ისეთი მასწავლებელია, როგორც ჩვენი თანა ცელქებს სჭირდებათ.

— რაზემულის საბუთში შენ გარდა მარტრეტი „კოდნის სამყა-

რო“. საინტერესოა, შეუძლია თუ არა პიონერულ რაზმს, პიონერულ რაზმულს ხელი შეუწყოს წაგლია დონია ამაღლება?

— შეუძლია. მე ახლა მზედველობში არა მაქვს იყეთი აუტორიტეტი რამ, როგორცაა რაზმის საბუთს წევრებია დინტერესები მათი მეგობრებია წარმატებით. შეფობა სუსტ მოსწავლებლებზე. ჩემის აზრით, საჭიროა სხვადასხვა საგნებში მეტი ვიქტორინები ტარდებოდეს, რომელთა კითხვები სახელმძღვანელოებიდან იქნება შედგენილი. ასეთ ვიქტორინაში რომ გაიმარჯვო, კიდევ ერთხელ უნდა გადახედო ისტორიის სახელმძღვანელოს ან გაიხსენო გამოცდისებრი გრამატიკის წესებიდან. ასეთი ვიქტორინები მუდმივად უნდა ტარდებოდეს. აეროვლად. ეს უზარუნველყოფს სწავლისდმი მუდმივ ინტერესს. მას დაეუმატოთ საგნების, დღეები და კარგულები. ჩემი აზრით სარგებლობა მოიტანეს ჩვენს სკოლაში ჩატარებულმა კარგი სწავლის კვირეულებმა. გარდა ამისა, ჩამორჩენილობის თავიდან ანაცოლებლად თითოეული მოსწავლე კარგად უნდა იცნობდეს ევტეტორი სწავლის შეთოდებს. ამ შეთოდება კი, ვფიქრობ, უკეთ უნდა გვაწავლიდნენ.

— გასულ წელს რაზემულის საბუთს თავმჯდომარე იყავი, წელს მისი წევრი ხარ. დღეში რამდენჯერ შედიხარ პიონერთა ოთახში?

— არ დამითვლია, მაგრამ ალბათ ხუთ-ექვსჯერ. დიდ შესვენებებზე ხშირად აქტივის კრება ტარდება და მაშინ ხომ იქა ვარ. თუ რაიმე საქმე მაქვს, მაშინაც შევიდვარ. რაზემულის საბუთს თავმჯდომარეობამ ძალიან ბევრი მომცა. უპირველეს ყოვლისა, ხელმძღვანელობის გამოცდობა. ყველაზე მეტად კი — მოლაყოობის გრძნობა. შეგნება იმისა, რომ რაღაცით სწორედ შენზეა დამოკიდებული მთელი რაზემულის წარმატება. არ გაძლევს უფლებას, რაიმე ცუდად გააკეთო ან გაუყვეტებელი უბედობო.

— რაზემულის პრობლემები?

— პასიურობა, უინიციატივობა. ამ ნაკლს გამოსწორება უნდა გვინდა რაზმეულის ღონისძიებებში ყველა პიონერი ჩაერთოს; ვინაშენით, რომ თითოეული მათგანი რბივად წარუშინაწილებოდეს.

— პიონერული საქმე საქმეა?
— ზუსტად არც კი ვიცი, როგორ გიპასუხოთ, იქნებ სულაც გატაცებაა (პობია)? მასაც, ისევე როგორც ყველა სხვა საქმეს, თან ახლავს თავისი ავი და კარგი, პრობლემები და გეგმები, მაგრამ ყველა საქმეს გულისყურით და გზებით უნდა მოეკიდო. ყოფილა ისე, რომ ზღვებულში თავი დამიჭერია იმაზე ფიქრში, თუ რა უნდა ვაკეთოთ ჩვენ, პიონერებმა, სამთარში. იქნებ, სწორედ ესაა საკეთარი საქმით მოგვარილი სიხარული?

— რით ხარ დაავებული თავისუფალ დროს?

— ვკითხულობ, ვცდილობ ვწერო. ხელსაქმით ვერთობი. ცოტას ვმღერო და ცოტას ვგაყარობ. ეს არის და ეს. მიყვარს საგზაო ჩანაწერების, ბიოგრაფიული ნაწარმოე-

ბების კითხვა. მხატვრული ლიტერატურიდან მომწონს ა. ლინდგრენისა და პ. პუკის წიგნები. ვწერ მაშინ, როცა დრო მრჩება. ვწერ პატარა ლექსებსა და მოთხრობებს, მათგან საუკეთესოებს „სელემს“ რედაქციაში ვგზავნი. მყავს ხუთი მეგობარი, რომელთაც მხოლოდ წერილებით ვიცნობ. მათთვის წერილების წერაში მიმდის დრო. კარგი წერილის წერაც ხომ ხელოვნებაა. ხელსაქმის წრეში დავდივარ იმიტომ, რომ ჩემი აზრით გოგონას უნდა შეეძლოს თავისთვის ხელთათმანებისა და წინდების ქსოვა. კაბის შეკრვა. კვირაში ორჯერ დავდივარ ძმლეოსნობაზე, ასევე სიმღერის ანსამბლის მეცადინეობაზე.

ვილაპარაკებ სკოლაზე, პიონერულ საქმიანობაზე, თავისუფალ დროზე... წერ შეიკრა. ასე გადის მისი დღეები — ერთი, მეორე მესამე. სწორედ ასე იყო მაშინაც, როდესაც შენც იულე რივისასვით თოთხმეტი წლისა იყავი აქ სწორედ იულეზე

გამიბეთ. იგი აბიას საშუალო სკოლის ი. ლედრის სახელობის პიონერულ რაზმეულის საბჭოს წევრია. მის ცნობისმოყვარეობაზე, სიზნეფიკანტზე და მოქმედების სურვილზე ბევრი და ლამაზი სიტყვების თქმა შეიძლება, მაგრამ მოდით, ვთქვათ უბრალოდ — იგი ყოყინდი პიონერია.

„თანამოკალმეთა კლუბი“

ყურნად „პიონერში“ ორი გვერდი სისტემატურად ეთმობა „თანამოკალმეთა კლუბს“. იგი მკითხველს სთავაზობს პატარა მოთხრობებსა და ლექსებს. ამასთანავე კლუბი კლუბია მისი პარდაპირი მნიშვნელობითაც. მისი წევრობა არც ისე ადვილი საქმეა. თანამოკალმეთა კლუბის წევრებად ხდებიან მხოლოდ ის მოსწავლეები, რომლებიც გულისყურით ეთვლებიან საქმეს და სისტემატურად გვიგზავნიან კარგ წერილებს. ლექსებსა თუ მოთხრობებს. მაგრამ კლუბის წევრობამდე თითოეულმა წევრობის კანდიდატობისათვის განკუთვნილი დრო უნდა გაიაროს.

ყოველ გაზაფხულზე ტალინში ტარდება „თანამოკალმეთა კლუბის“ შეკრება. ორი დღის განმავლობაში კლუბის წევრები ეცნობიან ყურნად „პიონერის“ სარედაქციო საქმიანობას და სტამბის მუშაობას. ეწყობა კონკურსი ახალი მოთხრობის დაწერაში, მოსწავლეები ხედეებიან საბავშვო ძეგრებსა, ესწრებიან წარმოდგენას თეატრში. დიდი გამოცდილება იგრძობა ხოლმე კლუბის ახალი პრეზიდენტის და ხელმძღვანელობის არჩევის დროს.

კლუბის ხელმძღვანელობას უკავია უმასტერის წერილებს, რომლებიც კლუბში შემოდის, წერილი კი ძალზე ბევრი მოდის. „თანამოკალმეთა კლუბში“ ხომ მთელი რესპუბლიკის ბავშვები მონაწილეობენ.

დადი რუთ ალიძე,
„თანამოკალმეთა კლუბის“
პრეზიდენტი.

აფროსინია
სამრბის
ერთ-ერთი
პიონერია
განკაცდებულნი
სახარება
მსრონათში.

მსრონერიდან
გასალმანი
თარგმან
განი ჯორჯანაძე.

გაორკვიპსკის ტრაქტატი

პიეტორინა „მეგობრობა გზად და ხილად“

„ერაპალსაუკუნეანი მემორაგა აპაპირებთ რუს და პართველ ხალხებს. თითმინს ჟთი წლის წინათ ამოშპირდნენ საპართველო და რუსეთი და თავიანთი მემორაგობა შუაღულაბს ჰეორკვიპსკის ტრაქტატით, რომელსაც ნავენა დიდმა მფრანსმა კაპაიშ უწოდა „ორთა კავშირი... კავშირი მფრან და მამთარული“. პართველი სასოვადმეობრიის საუკეთესო წარმომადგენელი ილია პაპაპაიშის წინააღმდეგობით შუაღამ ხალხდენე საპართველოს სოციალისტური და პართველი განთავიუფლებიის გზას მხიდავო პითინთაგანი რუსეთის გავოლუციურ-ბენათვისუფლებელ მფრანთათანა.“

მ. პ. შეპარდნაძე

პასუხები „პიონერის“ № 6-ში გაქმნილსაბუღი

პიეტორინის პირველი ეტაპის კითხვებზე

1. რუსეთ-საქართველოს ურთიერთობა ჭერ კილდე XI-XII საუკუნეებში, საქართველოს კულტურული რენესანსის ეპოქაში ჩაისახა, მაგრამ თათარ-მონღოლთა შემოსევამ ხელი შეუშალა მის შემდგომ განვითარებას. ეს ურთიერთობა მეტხუთმეტე საუკუნის დამასრულს აღდგა, ხოლო მეფექსმეტე საუკუნიდან დიფიყო სწრაფვა სამხედრო-პოლიტიკური აკვირის დამყარებისაკენ.

პირველი ნაბიჯი რუსეთ-საქართველოს დაკავშირების გზაზე XVI საუკუნის 80-იან წლებში გადადგეს რუსეთის მეფემ თეოდორემ და კახთა მეფემ ალექსანდრემ. XVII საუკუნეში მოსკოვის სახელმწიფომ და საქართველოს სამეფოებმა — ქართლმა, კახეთმა და იმერეთმა არაერთი ელჩობა გაუცვალეს ერთმეორეს.

II. 1783 წლის „სამეგობრო ხელშეკრულება“ რომ დებდნენ, ქართველი პოლიტიკური მოღაწეები მას

თავინთ სანუკარი გეგმების განხორციელებას უკავშირებდნენ. კერძოდ, ისინი ვარაუდობდნენ, რომ ძლიერი მოკავშირე-მგარკველის ხელშეწყობით თავს დააღწევდნენ ირანისა და თურქეთის აგრესიას, აღწევთდნენ დაღესტნელი ფეოდალების გამანადგურებელ თარეშს, განამტკიცებდნენ მშვილობას და ქვეყნის შემდგომ პროგრესულ განვითარებას შესძლებდნენ.

III. ტრაქტატი დაიღო გეორგიევისკის ციხესიმაგრეში. ეს იყო ორ სუვერენულ ქვეყანას შორის დადებული ხელშეკრულება, რომელმაც შემდგომ დიდი როლი შეასრულა ორი ხალხის ცხოვრებაში. ხელშეკრულება რუსეთის იმპერიასა და ქართლ-კახეთის სამეფოს შორის დაფორმდა 1783 წლის 24 ივლისს. ტრაქტატს რუსეთის მხრივ ხელს

აწერდა გენერალი პავლე პოტიომკინი, ქართლ-კახეთის მხრივ — ივანე მუხრანბატონი და გარეჯის პეტრე-პეტრე. ტრაქტატი მეფე ერეკლე II-ს მიერ რატიფიცირებულ იქნა 1784 წლის 24 იანვარს.

IV. ტრაქტატი შედგებოდა 13 ძირითადი და 4 სეპარატული (საიდუმლო) მუხლის ანუ არტიკულისაგან. ამ ტრაქტატის საფუძველზე მეფე ერეკლე II აღიარებდა რუსეთის უზენაეს მფარველობას, უარ-ამბობდა დამოუკიდებელი საგარეო პოლიტიკის გატარებაზე; ვალდებულებას ესრულობდა მონაწილეობა მიელო ომებში რუსეთის მხარეზე. სამეფიეროდ, რუსეთის იმპერატორი ევკატერინე II პირობას დებდა მფარველობა გაეწია ქართლ-კახეთის მეფეებისათვის, გარანტიას იძლეოდა, რომ შეუნარჩუნებდა ერეკლე II-სა მის მემკვიდრეებს სამეფო ტახტს, სამფლობელოებს და საქართველოს მის ისტორიულ საზღვრებში აღადგენდა. რუსეთის იმპერატორი ვალდებულებას იღებდა საქართველოს მტრები საკუთარ მტრებზე ეცნო, არ ჩარეულიყო ქართლ-კახეთის სამეფოს საშინაო საქმეებში და აეკ-

პიეტორინის მემორაგობა კონსტანტინე, ისტორიულ მდინარეებთან დოკუმტი, პროფესორი, საპართველოს სკ მდინარეების დამახასიათებელი მოღაწე. ვაჟი პიეტორინი კაპიანაძე.

ლით იყო ცნობილი უცხოეთში. იგი თვალსაჩინო პოლიტიკურ მოღვაწეობას ეწეოდა. მას იცნობდნენ როგორც ჭკვიანსა და გამაოცებელ დიპლომატს, რომელსაც პოლიტიკური მისიით თითქმის მთელი ევროპა ჰქონდა შემოვლილი; იცნობდნენ, როგორც მსხვილ საეკლესიო თანამდებობის პირს, განათლებულს, მრავალი ენის მკოდნეს. მან 1643 წლიდან 1649 წლამდე დაპყრო იერუსალიმში. ქართული საეკლესიო და კულტურული ცხოვრების ცენტრში — ჯვრის მონასტერში, სადაც დიდად იღვწა ამ ქართული მონასტრის საეკლესიოდღეო, მისი საერთაშორისო ავტორიტეტის ასამაღლებლად.

ევროპიდან დაბრუნების შემდეგ ნიკოლოზ ჩოლოყაშვილი სამეგრელო-აფხაზეთის კათალიკოს-პატრიარქი გახდა.

X. თბილისში სტამბა პირველად მეფე ვახტანგ VI-მ დააარსა 1709 წელს, რითაც ქართული კულტურის დიდი მოღვაწის საუბნო სახელი დამეცდებდა.

ვახტანგ VI-მ სტამბისათვის სასახლის მახლობლად სპეციალური შენობა, ააო ანჩისახატისა და სიონის ტაძრის შუა მდებარე ფართობზე, ხოლო მესტამბე-სპეციალისტი ვლახეთიდან ჩამოიყვანა. ეს იყო მიხილი იმტვიანოიჩი, რუმინეთის დამოჩენილი მოღვაწის, წარმოშობით ქართველის, ანთიმოზ ივერიელის მოწაფე.

ამ სტამბაში დაიბეჭდა, როგორც სასულიერო წიგნები, ისე სასწავლო სახელმძღვანელოები, რომლებიც მალე დონებო იყო შესრულებული. განსაკუთრებული მნიშვნელობა აქვს იმას, რომ ამ სტამბაში 1712 წელს

პირველად დაიბეჭდა „წიგნი ქრისტიანული ენის“ „ვეფხისტყაოსანი“. ამბეჭდოს ეს იყო „ვეფხისტყაოსანი“ მეცნიერულ-კრიტიკული გამოცემა. რედაქცია და კომენტარები თვით ვახტანგ VI-ს ეკუთვნოდა.

1937 წელს, რუსთაველის საიუბილეო დღეებში, აკადემიკოს აკაკი შანიძის თაოსნობით „ვეფხისტყაოსანი“ დაიბეჭდა იმ სახით, როგორც იგი 1712 წელს დაისტამბა.

1975 წელს, ვახტანგ VI-ის დაბადების 300 წლისთავზე „ვეფხისტყაოსანი“ პირველი ბეჭდური (ვახტანგისეული) გამოცემა 1712 წლისა და აღდგენილი 1937 წელს აკადემიკოს ა. შანიძის მიერ, ხელმეორად გამოიცა ფოტორეპროდუქციული გამოცემის სახით.

მეორე ეტაპის კითხვები:

I. „...ახლა უკვე პირიქით იყო დაქაჰსულა და მიძალეებულ საქართველოს მიწა-წყალი. კერძოდ, კახეთი, ციხეგომბორი, ალაზნის ველი, ალავერდის დიდი ტაძარი...“ იყო, იმ „ფეთრ ოცნების“ მიდებ... ხოლო მისი შვილი კი ზურგშექციეტი შორს, ჩრდილოეთისაკენ მიდიდნენ, სამშობლოს ერთიანობისა და ხსნის საძიებლად...“

ვინ არის ამ სტრიქონების ავტორი? რომელი ნაწარმოებდინაა? რა მომენტია აქ აღწერილი?

II. რა იცით 1724 წლის ქართული ემიგრაციის შესახებ? გამოჩენილ ქართველ მოღვაწეთაგან ვინ იყო ემიგრანთა შორის?

III. როდის დაარსდა ქალაქი ასტრახანი? რა როლი შეასრულა ამ ქალაქმა რუსეთ-საქართველოს ურთიერთობის საქმეში?

IV. რა იცით ასტრახანის კრემლის შესახებ?

როდის აშენდა ასტრახანის მიძინების ტაძარი? ვინ არის მისი ავტორი? გამოჩენილ ქართველ მოღვაწეთა-

გან ვინ არის აქ დაკრძალული და როდის?

V. ვისი შემოქმედია საქართველოს 1795 წელს?

VI. ცალკეულ ფეოდალურ სამეფოებად დაქუქციელებული საქართველო რუსეთს ნაწილ-ნაწილ და სხვადასხვა დარის შეუერთდა. როდის დაიწყო და როდის დასრულდა ეს პროცესი?

VII. ვისი ინტერესებიდან გამომდინარეობდა მეფის შთაგრობის პოლიტიკა კავკასიაში?

VIII. „... გვიჩნო, მამულის მაღიდი, თქვენა ხართ ჩვენი დიდება, თქვენთა სახელთა ამაყად წარმოსთქვამს შთამომავლობა, თქვენთა სქემეთა მოთხრობით მოხუცს ცერემო მონეილება, მხნეობით აღტაცებული კაბუკი ხმაღსა მისწვდება“.

ვინ არის ამ სტრიქონების ავტორი?

IX. „...ყველის, დიდიდან პატარამდე, ქალით კაცამდე, გული ავესო იმ სანატრელ იმედითა, რომ რუსის მხედრობის დაბინავება საქართვე-

ლოში მოუვლენს იმ მშვიდობიანობას, იმ მოსვენებას, იმ პატრონობასა და მფარველობას, იმ ბედნიერსა და უტყიარდ შინაურ ცხოვრებას, რომელთათვისაც ამდენს საუკუნეების განმავლობაში ასე თავგამეტებით, ასე თავდადებით იბრძოდა საქართველოს შვილი და თავისის სისხლით პრწყავდა ყოველს კუთხეს თავისის ქვეყნისას. ამ ღირსსახსოვარ დიდამ საქართველომ მშვიდობიანობა მოიპოვა. შიში მტრისა ერთმორწმუნე ერის მფარველობამ გაუფანტა. დამშვიდდა დიდი ხნის დაუმშვიდებელი, დალაული ქვეყანა, დაწინარდა აკლებისა და აობრებობისაგან, დასცხრა ომისა და ბრძოლისაგან“.

ვინ არის ამ სტრიქონების ავტორი? რომელი ნაწარმოებდინაა? როდის დაიწერა იგი?

X. „... არ ციცი, არის თუ არა კავკასია შთაგრობების ქვეყანა, მფარამ იგი უქმეულად სიყვარულის ქვეყანაა“.

ვის ეკუთვნის ეს სტრიქონები? როდის დაიწერა?

ბივი თათბივილი

კვირ წყობილია

შინდისფერ ჩოხით მთაზე
ჩამომჯდარ
გაბადრულ მთვარეს
კოცნიდა თელა.
შორას მოურთხა ფეხი
წყაროსთან,
და ისველებდა ჩრდილის
თხელ პერანგს.

შორს, ჩიტის ბუდე თუშურ
ქუდივით
კობტად მოერგო (ააცხვს
ქენწეროზე
და... აწვალდება ერთი
სურვილი —
სიმღერა ეთქვა
საქართველოზე.

კათანდილ მამალივილი

წვიმი შეუღრვ

წვიმის შემდეგ მზე გამოჩნდა,
მოკაშკაშე, მოსხივარი.
ისე დაცწა, ნამი გაქრა,
მინას ასდის ოსშივარი.
მინის სუნი მეფობს ირგვლივ,
ჭიკჭიკს ვისმენთ წარამარა,
პერია ისე სუფთა,
შეებით სუნთქავს არემარე,
დღის ნათელი გვახალისებს,
ძალით გვავესებს. გვაიმედებს...
თუ გული გაქვს, საიმქვეყნოდ
ჭიხაც არ გაიმეტებ!

შემოცვივის

ვაზზე დაშაქრდა ყურძენი,
ჭიგო-მავთულზე გაკრული.
შრომა-გარჯით მონეული,
რთველი მოვიდა ნატრული.
უქმად ვერ წახავთ, ვისაც კი
საქმე გამოსდის ხელიდან.

ბადაგი მოჩქევს, ვით წყარო,
პირლია სანწახელიდან.
იესება ხახვამშრალი
უზარმაზარი ქვევრები.
სახლებში ჭერი დაზნიქეს,
რჩეულ-რჩეული მტევნებით.
მიდამო ბრწყინავს, ნათელი
სხივებით შემოგარსული.
უხვი მოსავლით ზემობს
სოფელი ზვარში გასული

რამდენი სუნს, წნოს!

მაჭრის სუნით მარანი
გაუჭვლენთავს რთველს.
ნამთვრალევი კაცკით
სანწახელი თვლემს.
შორს, მწვერვალებს ზამთარი
ახალ თოვლით რთავს.
ცივი ქარი — აფთარი
ძარცვავს ფერად მთას...
კმაყოფილი შევქეროდით,
შემოდგომის ცას...
ანი თეთრმა ზამთარმა,
რამდენიც სურს, ცრას!

ლალი თომიძე

ბავშვობა

მორცხვი ვერცხლის ტირიფები
იგრლილებდნენ ფეხებს წყალში,

მოდოდა გაზაფხული
საოცარი ცეცხლის რაშით.
და ზღაპრების მწვანე სახლთან
იდგა ხალხი გრძელ რიგებად,
გაზაფხული შინდის ჯოხით
სასწაულებს არიგებდა.

ზამთარი

ქარია გარეთ სიბრაზით საცხე,
და ფაიფურის თეთრი გედები
მოიჩქარიან დაბლა — მინაზე
რალაცნარი თავგამეტებით.

და გამოუთქმელ წუხილს და
ნალველს
გადაუსხსნია ზეცის კარები,
დგას ყინვა ფეხზე — დიდი
მეარღნე —
ძველი სიმღერით და საკრავებით.

დღევან ოქროსეკი

დღევანა ოქროსფერი,
კუნელების ძველი შფოთით,
ჩამოიფილის ოქტომბერი
ქარვის დიდი მარაოთი.
მონატრება ისევ მოვა,
ეწურწულბ და მაინც მიკვირს
გაჩერება — შემოდგომა.
ოქროსფერი ზანზალაკით.
ვესიზმრები წარამარა,
ბებერ მუხებს, ხანჯლიანებს,
ქარი — ძველი მანანწალა —
ქარვის დღევან აჩრიალებს.
ყველაფერი ისევ მოვა,
რასაც გულით ვატარებდით,
გაჩერება — შემოდგომა,
ოქროსფერი მატარებლით.

საქართველო
1982 წლის 10 თებერვალი

საქიანო

ჩარხი დენინგთა საკეპროს მარშის პროგრამა...	
რ. აბაშვილი წიგნბუთი არაიენ დარჩენილი (წე- ტილი)	გარეკ. 2
ვ. ზაგვიანი-შვილი ქსელების ბრიგადა (მოთხრობა, დასასრული)	10
ჩვენს სტუდენტთა ესტაბლეთის სსრ საბავშვო ეურნალი „ბიბინა“	13
ვიქტორის „მეგობრობა გზად და ხილად“	20
ბ. თათიყშვილი ვაჟის წყაროსთან (ლექსი)	24
ა. მგერელი-შვილი წყლის შემდეგ; შემოდგომა; რამდენი? სურს, ცრას! (ლექსები)	27
დ. თომაძე ბავშვობა; დღეებია ოქროსფერი; ზა- თიანი (ლექსები)	27
აიხი	28
ო. შულრა როგორ ეძიეშოთ წიგნზე (წერილი)	29
არნ ბებეკური კაცხალი არქიტექტურის სამ- ეარბი (წერილი)	30
ჭადოსნური ხარვე	31
საინტერესო ხასხლენი	31
გამოვადგემა	32
ცხრაკლასტული	გარეკ. 3
ფოკუსის შიღმა	გარეკ. 3

სტილი წყალი ჩაახსი.
წუთხანებარში ზუფი დარ-
ბოლდება და იოლად მო-
იხსნება.

წიგნს თუ უკა შემოაც-
ვლა, ფურცლებად რომ
არ დავშალოს, შეგიძლია
ანვ დამავარო; უკა ბეწ-
ვებრებით რამდენიმე აღ-
გილას ოდნავ ჩაჭერი, ჩა-
ნაჭერში გაწებილი მომხ-
ბო ძაფი ჩამავარე და წიგ-
ნი აღარ დაიშლება.

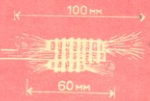
როცა შინ რაიმეს და-
ხაზვას განიზრახავ, ზში-
რად წამოიჭრება მაგი-
დაზე სახაზავი ქალაქის
დამავარების პრობლემა.
საამისოდ ქიკარტი არ გა-
მოვადგება, რადგან მაგი-
დის ზედამიხრს დაჯი-
ნებს. ყველაზე იოლია
ქალაქის კუთხეების და-
მავარება წებოვანი დენ-
ტის ან ლეიკოპლასტირის
ნაჭრებით.

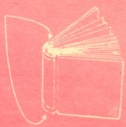
თუ შესაქებებელი ფეხ-
საცმლის ტყავის ლანჩას
ხელოსანმა რეზინის ნა-
ჭერი მიაწება, ძველები
45° დახრილობით შემო-
აჭერი — არც რეზინი
მოსჭვრება დიდხანს და
ვირც ვერავინ შეამჩნევს,
რომ ფეხსაცმელი შეცე-
თებულა.

ხეხილის აყვავების წინ,
როცა ფოთლები იშლება,
ბატონებზე კარგად ჩანს
მუხლუხის ბუდეები. შე-
გიძლია ისინი შხამქიმიკა-
ტების გამოუყენებლადაც
მოსპო. აიღე გრძელი
მსუბუქი წნელი და შას
ბოლოზე ფოთლის გვა-
რლის დაცარული ნაჭერი
მიამავარე. მიიღებ დრე-
კად ცოცხს, რომლითაც
ბატონს იოლად შოაშორებ
მეწენების ბუდეებს.

თუ ქილისათვის მო-
ღეთილინის ზუფის მოხ-
სნა გვიჭირს, ზუფზე პატა-
რა ქვაბი დადგი და შეგ-

გარეკისის პირველ გვერდზე ეღუარდ ამბოჯაბის ნახატი.
„ფერმაში“.

შთავარი რედაქტორი ბაბუღია შვილია

სარედაქციო კოლეგია: ნუზარ ბუხაზაძე, ზურაბ ხოციაშვილი,
ამთხილი ბუჩუხიანი, დიდაზ ვადაშვილი, ბიჭო ურუაძე,
შვილი (მატეარა-რედაქტორი), შირაზი ქლიპაძე, რეზარ ლა-
რიბაშვილი, ნოსარ შაბაძე, სიმონ შაფრანიძე (მწე, მღერა),
ლიანა შაბრული, ზურაბ წავიკაშვილი, ზურაბ ხოცია-
ში.

საქართველოს კ ცეის გამომცემლობის სტამბა. 280096, დენი-
ნის ქ. № 14.

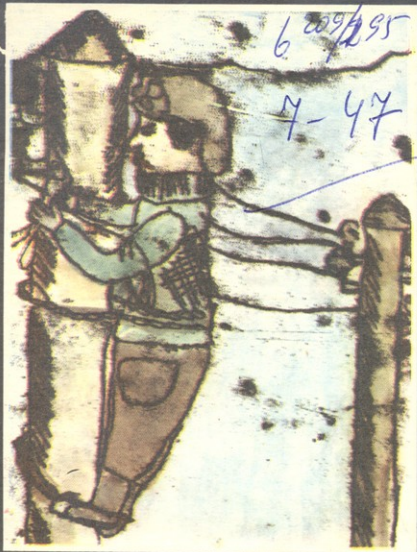
რედაქციის მისამართი: 280096, თბილისი, დენინის ქ. № 14, ტე-
ლეფონები: მთავარი რედაქტორის — 93-97-06, 93-21-81, პ. მგ.
მღერის — 93-97-03, 93-21-05, განყოფილებების — 93-97-02, 93-97-01.
გადაცა ასაწიხად 20, 08 82 წე, ხელმოწერილი დასაბეღლად
2. 11. 82 წე. ქალაქის ფოტოტა 60x90/3 ფოტოურ ნაბეღლ
ფურცელ 4. საარტეფო-სამომცემლო თაბაი 5, 55, შეგ. 2055,
ტირ. 150.000 ეგ. უე 282.

რედაქციო შემოსული მხასლები ავტორებს არ უბრუნდებათ.
თბილისში მცხოვრებ ავტორებს პასუხი წერილობით არ ეცხებებათ.

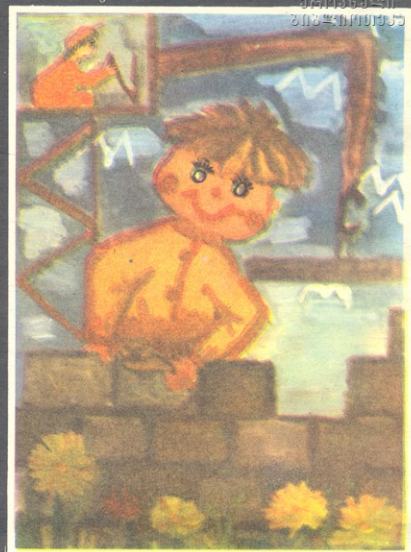
«Пионер», журнал ЦК ВЛКСМ Грузии и Грузинского
Республиканского Совета Всесоюзной пионерской
организации имени В. И. Ленина для школьников.
Выходит один раз в месяц на грузинском языке.
Издательство ЦК КП Грузии, 380096, г. Тбилиси,
ул. Ленина, 14.

Адрес редакции: 380096, г. Тбилиси, ул. Ленина, 14.
Отпечатано в типографии издательства ЦК КП Грузии,
380096, г. Тбилиси, ул. Ленина, 14.
Формат 60x90/3, учетно-изд. л. 4, усл. печ. л. 5,35.
Тираж 150 000 экз. Цена 20 коп.

© „პიონერი“, 1982 წ.

6 009/95
 7-47

ესკონელი
 ბავშვების
 ნახევარი

▲ ბიძგაბიძგო, რამეთ მილაპი, VII კლასი.

▲ ანაში ნახშის მონეაქოზაა, სვებლანა მიხაილოვა, IV კლასი, ხაბჭოს წაბის მესარინეთა, ბიჭის თბას.

▼ ტრადიცი